

parentib? in matris vtero spiri
tus sancto repletus gestiens in sal
uatoris occursum in spu virtute
belie sibi inuictu exequens officiu
sed hoc de? fecit vt magnitudiez
eius onderet vt pdone? testis cri
sto fieret (oma at qauq: testifi
cabo: dixit iohes de hoc) Ise? xpo
(vera erat) dixit autē q? erat fili?
dei et h? veru fuit et causa veritatis
omibus alijs. vn iohes lucerna
erat p qua ad xpm isti deueniēt.
Ioh. v. Ille erat lucerna ardes
et lucens Math. v. Lu. xi. Nemo
accendit lucernā et ponit eam in
abscondito neq? sub modio s? fu
pra candelabz vt luceat omib? q?
in domo sunt. Sic em de? exalta
uit iohānem in hjs q? dicta sūt
q? supra candelabz auro splendi
dus vt lumē testimonij clarus
diffunderet et ideo vera sūt que te
stificatus ē Ioh. iij. Qui de celo
venit sup omes est et qd vidit et
audiuit hoc testat et testimoniū
eius nemo accipit. qui autē acce
pit eius testimoniū signavit q?
de? verax ē (et multi) ppter iohā
nem et opa (crediderūt in eū) Ma
th. viij. Multi veniēt ab oriente
et occidente et recubent cū abrahā
ysaac et iacob in regno celorum.
Isti enim patres fidei fuerunt in
quorum promissionibus p fidē
xpi multi benedictōem salutis cō
sequentur Gen. xxvi. In semie
tuo bndicentur omes gētes. pfa

ie. xlix. Laua i crantu oculos tu
os et vide omes isti cōgregati sūt
venerunt tibi.

Capitulum vndecimū.

HRat autē quidā lāguēs
lazarus) h?c agit quali
ter verbū incarnatū per
virtutē q? pbata ē et illuminatōem
que i anhabitis onsa est: ē potē
ter vniuersatiū diuidit autē ca
pitulū hoc in duas ptes In qru
pma onditur vniuersatiū eē ver
bum cū omibus ad hoc ptinenti
b? In secūda autē ostenditur q?
liter ex hoc edificata est fides de
uotoz et incitata i penus malicia
excecatoz ibi: multi ergo ex iude
is qui venerāt ad mariā. Puma
autē istaz parciū diuidit in q?
tuor In quaz prima ponitur in
firmi suscitādi descripō et infir
mitatis ei? facta ad xpm denūcia
tio In secūda ex infirmitate sū
pta aploz et discipuloz instructō
ibi: Deinde post hoc dixit discipu
lis suis eam? in iudeā: In tercia
ponitur ea q? faciunt ad istū mi
raculi impetratōem ibi: Erat autē
in bethania iuxta iherlm: In q?
ta autē tāgūtur ea que faciūt ad
miraculi pfectōez ibi: Et ait ih̄s
tollite lapidē Prima haz pciū
diuiditur i duas scilicet i infirmā
tis descripōnem et infirmitatis
denūciatōnem ibi: Miserrunt
ergo: Describitur infirmis a no
mine. ab infirmitatis qualitate

a p̄ria a parentela a cognatorū
te. 10. cō. dicit ergo: erat autē: dū
dñs iuxta iordanē manēt absēs
a lazaro cuius absētia multis ē
causis infirmitatis sic absētia
mediā multis in corpore est causa
piculi. p̄s. s̄m trāslacōem iherōi
mī. Verua me dñe qm̄ speravi i
te qm̄ bene michi nō est sine te.
Deut. iij. vos q̄ adhētis domio
viuitis vniūsi: quidā: special̄ fa
miliaritatis cū dño. Job. xij. La
zarus erat vn̄ discipulū cū do
mino: languēs: q̄litas notatur in
firmitatis. lāguor em̄ lonḡ an
gor ē. qz angustia angit a diu
tunitate corpus atterit a vires
sumit a hoc dicit ad magnitu
dinem miraculi notādam. qz nō
atritū a cōsumptū facili? essz fu
scitare Eccl. x. Lāguor plix? gra
uat medicū. iij. Reg. xvij. erat lā
guor fortissim? ita vt in eo nō re
manerz alit? lazarus: descriptio
ē a nomie cuius significatio ab
affectu nō est vacua. qz lazarus
adiut? a deo interpretat. p̄s. Ad
iutor in oportunitatib? in tribu
lacōe sperent in te q̄ nouerūt no
men tuū. Itē p̄s. Nisi qz dñs ad
iuuit me paulomin? habitassz i
iferno aia mea (a bethaia rē) de
scribit a patria i q̄ dignitas sua
cognoscit. legit enim castellum
hoc a vicū quendā in iherlm̄ ad
eum a sorores ptinuisse iure here
ditario a ideo de castello illo fuif

se dicit sic nobiles more vulgari
de castris suis nati eē dicunt aliē
autē de castello a non de villa vel
rure dicit eē vt ciuilis ad v̄tutez
a nō rustic? eē credatur. Vnde a
nomie castelli bethania vocabatur.
hoc ē domus obediēcie. qz le
gibus ibi vrbaitatib? respubli
ca fuit obediēter ordinata a ideo
dicit a bethaia (de castello) ma
rie. Prouerb. xxi. Vir obediēs lo
quit victorias p̄. Re. xv. melior
est obediēcia q̄ victie a au. ma.
q̄ offerre adipem arietū. ex loco
em̄ honore habuit p̄pter obediē
cia p̄ceptoz legis a virtutis ciui
litatē. p̄s. Gloriosa dicta sūt de
te ciuitas dei (marie a marthe.)
qz in veritate in diuisione patene
hēditatis martha castelluz hoc
in sorte hereditatis accepit. laza
rus autē hereditatē paternā i ihe
rusalē accepit. maria autē mag
dalū tenebat castellum. s̄ tamen
p̄pter dilectōez sororis a hospita
litas grām tres simul cum mar
tha manebāt. qz ipsa prudētiōz
fuit ad dispensādū a ideo etiā in
receptōe dñi sola aliqū martha
nominat. Lu. x. Intrauit ihesus
in quoddā castellū a mulier que
dam martha nomine excepit il
lum in domū suā a huic erat so
ror nomie maria Job. xij. Ante
sex dies pasche venit ih̄s bethai
am vbi fuerat lazarus mortuus
quē suscitauit ih̄s feceruntqz illi

cenā et martha ministrabat laza-
rus vero vnus erat de discipulis
maria vero accepit librā vngenti-
cē. **Q**z em̄ dicit q̄ martha mini-
strabat non tā intelligit de dilige-
tia obsequij q̄ de sūptuū ammi-
nistracōe (soror eius) q̄ sp̄ali gr̄-
tia cōiuncte erant dño maria em̄
sequēs in via ministrabat ei de fa-
cultatib⁹ suis cū **J**ohāna et susan-
na sicut legitur **Luc.** viij. et xxij.
Martha autē ministrabat ei de
viacienti in domo lazari⁹ autē
erat de amicis cū eo discipulis
Adhuc autē vt dicit ambrosius
dñs lazari⁹ a mortuis suscitauit
in martha sanguis fluxū restri-
xit **Matth.** ix. De maria autē septē
demonia expulit. **Luc.** viij. et viij.
Et sic special' amicitia erat int̄ il-
los et ad dñm. **A**d hoc autē sp̄ua-
liter lazari⁹ a deo adiut⁹ p̄nie sig-
nat vitā **Ysa.** xlix. **I**n die salutis
auxiliatus sū tui. ij. **Cor.** vi. **I**n
die salutis adiuu te. hoc ē in die
p̄nie qm̄ tibi sol v̄er⁹ illuxit **M**ar-
tha autē puocās interpretatur q̄ sig-
nat vitā actiuā in qua tam virtu-
tis delectacōe in spe mercedis q̄
exēpli boni oñsione semp hō ad
meliora puocat. ij. **Cor.** ix. **V**ia
emulacō puocauit plurimos **H**e-
bre. x. **N**ō deserētes collectiōez ve-
strā s̄ adhortātes et tanto magis
q̄nto magis videitis appropiq̄n-
tē diē **M**aria autē interpretat̄ illūia-
rix et siḡt vitā cōtemplatiuā qua

hō illūiat **Apoē.** xij. **M**ulier ami-
cta sole et luna s̄ pedib⁹ eius qz
lūiare noctis hui⁹ vite qd̄ splēdo-
rem hui⁹ mundi significat p̄dit
sub pedib⁹ soror eius. **H**ec ei tria
sūt que dñs libēter visitat penitē-
tes actiuos et cōtemplatiuos penitē-
tes in gr̄a cōpunctōis actiuos im-
p̄fectū virtutis et cōtemplatiuos i pu-
ritate vitatis **Ecc̄.** iij. **F**umicul⁹
triplex difficile rūpitur (**M**aria
autē erat) **D**escribit hic a dauid cōe-
cōgnator et induc̄ illd̄ memora-
bile factū qd̄ fecit maria **E**xponit̄
istud autē duplicat' scz p̄mo qz euā-
gelista dicit h̄is q̄bus scribit euā-
gelium p̄ anticipacōez q̄si ne igno-
rent q̄ sit ista maria qz ip̄a erat (q̄
i cena: vnxit dñm vngēto) **J**an̄ sex
dies pasche qd̄ tam p̄ciosus erat
qz nullo extimabat' p̄cū eius **J**o-
h. xij. **E**t dom⁹ impleta ē ex oīdē
vngētū et hoc videt' esse int̄cōio **C**ri-
sost. **Q**ui dicit qz non fuit illa pec-
catrix que eāt in ciuitate famosa
in peccatis que vnxit pedes ihesu
Luce. viij. **S**ed alia et honesta de
qua videtur dicere **O**rigenes et
Crisostom⁹ et ambrosi⁹ qz hone-
sta fuerit semp et virgo et merito
castitatis dño familiaris **A**lij au-
tē sicut **augustin⁹** **gregori⁹** et **be-**
da dicunt qz non est exponēdum
per anticipacōnem sed qz euāge-
lista describat eam per hoc qz fu-
it penitēs **Luc.** septimo **M**axime
propter hoc qd̄ dicitur **Luc.** viij.

q̄ de maria magdalena septem
demonia exierat sup̄ q̄d̄ dicit **Gre**
gori? Septē demonia maria ha
buit que vniuersis vicijis plena fu
it. h̄ ecce q̄ turpitudinis sue ma
culas aspexit. lauāda ad fontē
misericordie cucurrit. q̄ autē isti
peccatrici dñs familiaris fuit. di
cunt q̄ vt spem penitētib? inge
reret hoc fecit q̄ merito penitēcie
ad gr̄ciā familiaritatis dñe p̄c̄oz
redire possit a h̄ac sentēciam to
ta tenet occidētalis eccl̄a. nec est
magnū si de nominib? a qualita
tib? p̄sonarū diuersa sentiūt do
ctores. hoc est ergo q̄d̄ dicit **fm**
vtrūqz sensū (que vnxit ungen
to) p̄mie dominū **Luc. vii.** vel vn
gento deuocōis **Joh. xij.** de q̄bus
vngētis **Luc. vii.** notata sūt (et
extēdit pedes ei?) lacrimis riga
tos (capillis suis) hoc maxie cō
cordat cum eis qui dicūt eaz pec
catricē fuisse. q̄ hoc nō legit nisi
Luce. vii. a hoc ibidē exposita sūt
(cui? frat̄ lazari? infirmabatur)
hec om̄ia p̄pter sequēcia dicūtur
vt sciat q̄ racōem habuit dñs fa
ciēdi p̄ illis. vñ eccl̄a in fr̄e sor
res infirmari insinuāt. **ij. Co**
rint̄. xi. quis infirmat a ego n̄
infirmor. quis scandalisatur a
ego nō vroz. De dño autē fiduci
alit̄ senserūt q̄ secū portaret ifir
mitates eaz sic dicit **Ysa. liij.** vere
lāguores n̄os ip̄e tulit a ifirmi
tates n̄as ip̄e portauit (miserūt

ergo sorores ei? ad eū) hic tāgīt
infirm̄itatis denūciacō a dicunt
duo scz soroz ad dñm solatorē
de fr̄e infirm̄ate facta denūciacō
a rñsionis dñi ad sorores sola
cō ibi: audiens autē ih̄s: **In p̄u**
mā h̄az sex notatur scz q̄ nō p̄
se veniētes per nunciū dño de fra
tre nunciauerūt. q̄ ex sororio af
fectu ad infirmū hoc fecerunt. q̄
ad eum a quo solaciōem sp̄era
bant miserūt. q̄ mittētes poten
ciam sanādi in eo p̄fesse fuerunt
q̄ amorē quē ad infirmū habu
it allegauerūt. q̄ infirm̄ate denū
ciauerunt. dicit ergo: miserūt er
go: nō p̄ seipsas veniētes vt a se
p̄i r̄cognoscerz quē p̄ fr̄as disc̄ur
rere nō decebat. q̄ vagari puta
tur qui disc̄urrit **Proub. viij.** mu
lier vaga a garrula q̄etis impa
ciens que nō valz in domo confi
stere pedib? suis. vñ de **Gen. xxx**
iiij. Dina que egressa ē de domo
p̄ris patriarche vt d̄ficāret mu
lieres regiōis illius: oppressa est
ab emor filio sychem a ideo eccl̄a
miserūt vt dño reuerēciam face
rent a inq̄etudinē a grauāmen
n̄ p̄curaret si p̄ seipsas veniēt q̄
dñs de hospicijs eoz fuisset ḡua
tus **Actu. ix.** Miserūt ad petruz
rogātes ne pigr̄itens venire vsqz
ad nos. h̄ obicitur contra hoc q̄
sup̄i. **iiij.** regul? in cepat q̄ non
credidit q̄ absens curare possit
sed oporteret eum ad infirmū

descendere. **A**d hoc dicendum quod isti non rogauerunt ut veniret. sed tamen infirmitas sibi innotesceret humano modo ut sanaret si vellet. **S**ed adhuc obiatur quod si deum credebant scierunt quod absens hoc scire sine nuncio. **A**d hoc dicit Crisostomus quod non adhuc plenam fidem habebant de deitate ipsius sicut nec apostoli vel dicendum quod humano modo extrinsecus hoc agebant ut ad misericordiam flecteretur. sic ergo miserunt sorores eius quibus hoc ex sororio affectu petebat. **Ysaia** l. viii. carnem tuam ne despexeris: ad eum quem consolatorum et saluatorum elegerant. **Abacuch** iij. ego autem in domino gaudebo et exultabo in deo in iesu meo (domine) professio est peccatis sanandi si vult. **Sapientia** xij. subest tibi cum volueris posse. **Augustinus** posse habes arbitrii tui sit utrumque sanare velis et ideo etiam non rogant sed innotescunt tamen sibi quod utilius videtur relinquentes. **Romani** viii. Quid oremus? **Hieronymus** quod oportet nescimus? ipse autem spiritus postulat pro nobis hoc est docet nos postulare et hoc est (ecce) quasi dicens in euidentibus est non fingit infirmitatem (quem amas) nec amares nisi dignus esset amore. **Proverbia** viii. ego diligentes me diligo et qui mane vigilat ad me inueniet me. alia autem ratione quod non tamen te amat quod hoc non satis dignum est ut ex hoc tuam dilectionem mereatur. sed quod opus

tuum et creatura tua est cuius tu es factor dilector et repator. **Sapientia** xi. diligis vniuersa que sunt et nichil exodisti quod fecisti non es enim odiens aliquid quod constituisti aut fecisti. hic ergo talis infirmatur. **psalmus**. Miserere mei domine quoniam infirmus sum sana me. **quod** infirmitas enim amici ad misericordiam flectit. **psalmus**. cum ipso sum in tribulatione. **Audiens ergo iesus** quod humano modo audire voluit quod semper per deitatem sciuit (dixit eis) ad consolationem earum per nuncium mandando (infirmitas hec) quatuor dicit ad consolationem sororum et infirmis scilicet quod liberandus sit ab infirmitate. et quod gloria filii dei reuelatur ex liberatione. et quod huius meritum constituatur in dilectione. et quod tardat venire pro miraculi glorificatione. **Dicit ergo infirmitas** si ac si dicat multis de causis et multis generibus differunt infirmitates. **Est enim infirmitas** que est in genere honestatis et hec est appetenda et est quadruplex scilicet humilitatis. de qua **Proverbia** tricesimo. Formice populus infirmus qui prepat estate cibum sibi hoc est hoc tempore quod diu licet mereri. **prima Corinthios** primo. Infirma mundi elegit deus et contemptibilia ut confundat fortia. **Est infirmitas penitentie** **Ecclesiastica** tricesimo primo. Infirmitas grauis sobria facit animam.

Ps. *h*m lram aqle. Qui sanat cō-
tritos corde et alligat cōtriciones
corū. Est infirmitas paciēcie. *ij.*
Coz. *xij.* virtus in infirmitate pfi-
tur. qd dicit Jacobi. *i.* paciēcia
opus pfectū habet. scda **C**oz. *im.*
xij. libeter gloriator in infirmitati-
bus meis vt inhabitet i me vir-
tus xpi. Est etiā infirmitas opaf-
sionis. *ij.* **C**oz. *xi.* Quis ifirma-
tur et ego non infirmor. pma ad
Coz. *ix.* Factus sū infirmus vt in-
firmos lucraret. Adhuc aut est
infirmitas puerfitatis culpe dete-
standa. et hec iterū est qdruplex.
s. cupiditatis. **Ecc**. *astes. v.* alia
infirmitas quā vidi sū sole diui-
cie cōgregate in malū dñi sui. pe-
reūt enī in afflictōe maxima. Est
iterū carnal voluptatis. **Ysaie.**
xxiiij. Luxit vīdemia ifirmata ē
vitis ingemuerūt ōnes q̄ letabā-
tur corde. Tercia ē elacois. **Ysa-**
ye. xxiiij. Infirmitas est altitudo
populi terre terra infecta ē ab ha-
bitatorib⁹ suis. Est quarto ifir-
mitas obstinacōnis **Deute. vij.**
Auferet dñs ōnes languores et
infirmitates egipti pessias quas
nouisti nō inferet tibi pessia aut
infirmitas seculi ē obstinacō in
malis. Adhuc aut ē infirmitas
segle peccati q̄ infirmat hōmem
ad vitā a mala et hec iterū est q̄
duplex. s. ad r̄sistendū malo cul-
pe. **Tren. i.** Infirmitas ē virtus
mea dedit me dñs in manū de q̄

nō potero surgere. **Ysaie. xl.** Ju-
uenes in ifirmitate sua cadēt. se-
cūdo ad sustinēdū malū pene. *i.*
Thessal. vltio. Consolami pusil-
lanimes suscipite infirmos. **Eze.**
xxxiiij. qd infirmū erat nō soli-
dastis. qz tales cōsolandi et iuuā-
di sunt. Tercio ē infirmitas ad
bene agendū vñ **Ecc. xxxi.** In ōi-
bus opibus tuis esto veloc et ō-
nis infirmitas nō occurret tibi.
Rō. xiiij. Infirmū aut in fide su-
scipite. Est q̄to ad p̄seuerandū
in bono. *i.* **Regū. ij.** q̄ multos ha-
bebat filios infirmata ē. Omēs
aut hec ifirmitates sūt p̄ dñi tue
lande. **Rō. viij.** Ipse spirit⁹ adiu-
uat infirmitatē nrām. Est aut in-
firmitas alia. s. passibilitatis pe-
ne et ē supportāda et est quadru-
plex. Est enī pene cōtracte p̄pter
primā p̄uaricacōnem. **P̄s.** qui
ppiciatur ōnib⁹ iniquitatibus tu-
is q̄ sanat ōnes ifirmitates tuas
Rō. xiiij. qui infirm⁹ ē olus man-
ducat. hoc ē quē infirmitas fomi-
tis dep̄mit: nō in cētua libidinis
p̄curet s̄ ad modū olens infrigi-
datua. Est iterum infirmitas as-
sūpta ad nrām repacōnem. **Ysa-**
ye. liij. vidim⁹ cū nouissimū viro-
rū virum dolorū et scientē infirmi-
tatē. Tercio ē infirmitas inflicta
ad purgacōnem. **P̄s.** multiplica-
te sūt infirmitates eoz postea ac-
celerauerūt. Est q̄to infirmitas
imissa ad glorie dei maifestacōez

fiat hic et Johannis nono. neque
hic peccauit neque parentes eius
sed ut manifestentur opera dei in
illo propter hoc ergo dicit: infirmi-
tas haec: alie enim multis fiunt et
multis de causis (non est ad mor-
tem) secundum quod mors est omnimoda pro
uacovite quia ad gloriam dei vi-
uet. Gal. secundo. Vivo ego iam
non ego uiuit uero in me Christus
quod autem nunc uiuo in fide filii dei
uiuo qui dilexit me et tradidit se
metipsum pro me. Ysa. quadragesi-
mo. Dat lassio uirtute et hijs qui
non sunt fortitudinem et robur
multiplicat. Sed qualiter haec di-
xit dominus cum infirmitatem
mors sit secuta? Abhuc autem
qualiter non scandalizate fuerunt con-
tra Christum sorores uidentes quod contra
uerbum Christi mortuus fuit infirmus?
Ad haec et similia dicit Crisostomus. quod
cum dicit: non est ad mortem: intel-
ligitur de uera morte que est pri-
uatio uite cum impotentia redeundi.
Ab ista autem morte per ordinat? fu-
it reditus ad uitam ad gloriam dei
manifestanda. Ad aliud dicen-
dum quod femine non scandalizabant
quod sciuerunt quod posset suscitare eum.
Heb. xi. Arbitrans quoniam et a mor-
tuis suscitare potes est deus. unde et
iam ista dicit martha. Dico quo-
nia quecumque poposceis a deo da-
bit tibi deus. sic ergo dicit quod infir-
mitas haec non est ad mortem (sed
pro gloria dei) non quidem in seipso

in ueritate sed (ut glorificet filium
dei pro eam) quod infirmus ex carne as-
sumpta uidetur. Tob. xi. Dico
te deus israel quod tu castigasti me et
tu sanasti me uisa enim de resuscita-
tione erit apud homines filius dei glo-
riosus qui tam magna facit ope-
ra pro. Re. ii. Dominus mortificat et ui-
uificat deducit ad inferos et reducit.
Diligebat: Tangit hic dilectio quod
maxime hoc miraculum premeruit.
unde dicit (Diligebat autem ihesus)
propter speciale perfectum fidem in eis
et deuotionem (martham: actuosam: et
sororem eius mariam: contemplatiuam:
et lazarus) in figura penitentium.
Sap. vii. Reminere diligit deus mi-
seri qui cum sapientia inhabitat et ibi-
dem pro uacationes in animas sanctas se-
transfert amicos dei et prophetas con-
stituit et haec dilectio ad compassi-
onem secundum humanam naturam
cum prouocabat. ii. Re. primo. do-
leo super te fratrem mihi ionatha ama-
bilis ualde super amorem mulie-
rum et sicut mater uincum filium
amat ita te diligebam. (Ut ergo
audiuit quod infirmabatur) hoc est
quartum quod dispensatiue fa-
ctum est ut mors eius certifica-
tur ne si breui tempore fuisset mor-
tuus stupidus et non mortuus es-
se putaretur sicut in sincopi ali-
quando accidit et sincopisantes
post spatium quadraginta dua-
rum horarum reuertuntur et ideo
(tunc quidem mansit in eodem

loco) in quo apprehendit eum nūc? (duob? dieb?) post q̄ nūc? recessit ab eo et in die tercia a recessu nunciij cepit iter ad ipsum **Exo. xix.** **S**anctifica illos hodie et cras lauētq; vestimēta sua et sint parati in diem terciū. **I**sta ergo fuit mansiōis ratio scz qz hoc ad sanctificationē fidei ordinabat et sic terminata est p̄ma ps de infirmi de scriptōe et infirmitatis denūciatione. (Deinde pt? hoc dixit discipulis suis) hoc est secūda ps in qua instruuntur discipuli de ista infirmitatis dispēsatiua immiissione et habz duas ptes in quaz p̄ma discipulos instruit de itinere ad infirmū in secūda autē instruit de infirmitate ibi pt? h̄ dixit eis lazarus? amicus noster dormit. p̄ter autē h̄ arū diuiditur in tres ptes in quaz p̄ria discipulū eundū eē in iudeam p̄ponit in secūda de hoc illuminatio a discipulis expetit in tercia autē de h̄ plena ratio apit. dicit deinde p? hoc ego: deinde post q̄ duos dies post recessum nūcij ibidē manserat dixit discipulis qz de omnibus actibus xpi erant instruēdi. **D**ic enim **Greg.** qz omnis xpi actio nra ē instructō (Eam? iterz in iudeaz) **S**icut enim p̄us iuim? in iudeam ad erudiendum p̄ verbū ita itera to eam? vel ad sanctificandū et signum vite ostendendū. **p̄s.** **F**acta ē iudea sanctificatio ei? israel ptas

ei? .ij. pal. xx. **O** iuda et iherlm nolite timere neq; pauceatis cras egrediemini et dñs erit vobiscū. **T**ūc enim in p̄cessione cum palmis eum turbis q̄ egressse fuerant in occursum sibi intrauit de bethania ad quam nūc ire disposuit (Dicit ei discipuli) illuminacōem expetentes (Rabbi) q̄ es magister docēs nos de omnib? (nunc) hoc ē iaz p̄dem et significat nūc p̄pinquum in p̄terito (q̄rebant) h̄m sue malicie intēcionē (te iuda) **A**poc. ij. qui dicūt se iudeos eē et nō sūt. h̄ sūt synagoga sathane (lapidare) hoc ē ad lapidandum **Joh. x.** fustulerūt lapides vt iacerēt in eū (et iterz vadis illuc) non tradicunt h̄ in q̄rūt vt illuminacōez accipiāt. **p̄s.** **Q**uerite dñm et confirmamini querte faciē eius semp querit enim faciēs dñi qñ queitur veritas in dictis et factis (Respo dit ihs) desideratib? discipulū lumine doctrine impēdens (Nōne duodecim sūt h̄c die?) quasi diceret sic sūt qz sic dixim? in antebitis **D**ex signa emergūt in die int? occasū et ortū et quodlibz h̄ grad? .xxx. qui sūt sexies duodecim. quidecim autē grad? ascendēto horam faciūt et sic duodecim hore diei artificialis fiunt. **N**ee autē hore etiā in die spūali quo sol iusticie diem perficit erūt inter ortum suum et occasū suum de quo dicitur in psal. **A** solis ortu vsq;

ad occasum laudabile nomē do-
mini p̄ma hora nature s̄ficatio
in assumpta natura. secūda hora
mundi illustratio in nativitate ex
utero virgīs. de quib? duab? dicit
in psalmo **In sole posuit taberna-
culū suum in assumptō plenā lu-
mine naturā et ipse tanq̄ sp̄s
p̄cedens de thalamo suo in nati-
vitate de virgīs utero. tertia fuit
cōcupiscēcie repressio in circūsi-
one et ideo tūc vocatus est ih̄us.
q̄ saluum fecit iam in signo po-
pulū suum a pct̄is eorum que ex
fornit̄is cōcupiscēcia extracta sūt
q̄ta fuit sui p̄ nobis oblatio per
quā in sancta sum? introducti in
yp̄ap̄ati d̄ni **Mat̄. iij. Sati v̄i
et ad templū sanctū suum domi-
nator que vos queritis. p̄s. Su-
scipim? deus misericordiā tuā
in medio templi tui s̄mi nomen
tūi. quinta fuit celestis illumina-
tio fidei in nos trāsfusa et nos du-
cens ad ipsū in stella que duxit
magos in ei? radiosa illumina-
tio **Mat̄. ij. Vidim? stellā eius
in oriente et venim? cū munerib?
adorare eū. sexta fuit in ablucōne
pct̄oz p̄ baptismū q̄n aquas s̄fi-
ficavit nobis **Joh̄. p̄. Sup̄ que
videris sp̄m̄ descēdentē et manētē
sup̄ eum hic est q̄ baptizat. septi-
ma est victoria sup̄ tēptatorem
in ieiunio et tēptacōe **Heb̄. iij.
accedam? cū fiducia ad thronū
gr̄e eius. nō enī h̄em? p̄a. q̄ non**********

possit opati infir. n. tēp. at p̄ oīa
p̄ similitudine absq; pct̄o. octa-
ua hora est verbū erudiēs et illū-
nans. p̄s. **Declaracō sermonum
tuorū illuminat. nona est factū ex-
empli et miraculi fidem cōfirmās
Mat̄. v. sic luceat lux vestri corā
hōmibus ut videant opa v̄ra bo-
na et c̄. Prou. iij. Semita iusti q̄
si lux splēdēs et crescēs vsq; in p̄-
fectum diē. decima est hora passi-
onis ad vesp̄ez declinās. p̄s. ad
vesp̄ez demorabit̄ fletus. v̄ndeci-
ma est hora mortis quādo obte-
neb̄ri mund? incepit nisi q̄ tūc
diuinitas fortissime cōruscavit
**Mat̄. xxiiij. Sicut fulgur v̄it
ab oriente et illuminat vsq; ad oc-
cidentē sic erit aduent? filij hōis.
duodecīa est sepultura **Ecc̄. xxii
ij. Penetrabo inferiores p̄tes t̄re
et inspiciam ōnes dormētēs et il-
luminabo ōnes sperātes in d̄no.
hui? diei aurora ante diē fuit an-
nūciacō facta ad bt̄issimā v̄giez
**Cant̄. vi. que ē ista q̄ ascendit sicut
aurora cōsurgēs. Iste ergo sūt
duodecīa hore diei in quib? illumina-
mur in quib? hō ad opa illūnat.
p̄s. **Ort? ē sol et cōgregate sunt be-
stie et in cubilib? suis claudunt̄
q̄ lucem mundi nō sustinent be-
stiales. Exibit homo ad opus su-
um qui racōnalis est et ad opera-
cōem suā vsq; ad vesp̄erā. **Si
quis ambulat in die) h̄ ē p̄ficiat̄ in lu-
ce h̄az horarū intelligens quid************

quā opandum ē vel agendū (nō offendit) pedes ad offendiculū impingēdo. qz videt quo pedem ponat **Sap. xvij.** tot? orbis terrarū limpido illuminabat lūine et nō impeditis opib? tenebat. **Exo. x.** vbi cūq; habitabāt filij israel erat lux et hoc ē qd sequit (qz lucē hui? mūdi videt) que cū dirigit corpālis quidē corpāliter et spūālis spūālit. **Pro. iij.** Adducam te p semitas eqtatis qz aqz ingressus fueris nō artabuntur gressus tui et currēs nō habebis offendiculū. (Si autē ābulauerit) pfiendo in pei? **iij.** **Tibi. iij.** **Mali** homines pfiūt in pei? errantes et in er. mit. (i nocte) que a nocendo dicit **Ibere. xij.** **Date** dño deo vō gloriā ante q obte nebre scat et offēdāt pedes vōstri ad montes caliginosos q sūt offendicula pecoz ex timore pcedētes **Sap. xvij.** **Solis** impij? supposita erat grauis nox ymago mortis q eos comp̄hensura erat. p̄s. **Fiat** via illoz tenebre et lubum et āgel? dñi psequens eos. **Pro. iij.** **Via** impioz tenebrosa nesciūt vbi corruāt p̄. **Jo. ij.** q odit fra. su. in tē. ē et i tene. ambulat et nescit quo vadat. qz ille lūm spūāle nō videt et (offendit) **Sap. xvij.** vñ cul lōge noctis ones erant opediti. (qz lux in eo nō est) que illuminet gressus suos **Joh. iij.** **Dilexerunt** homines

magis tenebras q̄ lucē. erāt em̄ ipsoz mala opa Et sensus ē. qz ego sum lux et ideo video gressus meos nec vōs offenditis mecum euntes et me seqūtes (h̄ ait) ad istructōnē suscipiēdo (Et post hoc dixit eis) h̄ instruit discipulos de infirmitate et morte lazari et hēt duas ptes. p̄mo em̄ instruit eos de morte sub somni similitudinē. secūdo accipit causā instructōis apte ibi: **Tūc** ergo dixit eis ih̄s manifeste: **In** p̄ma hāz tria cōtinent scz dictū dñi. expectatio illuminacōis de dicto et interpretatio euāgeliste. dictū dñi ē: (lazarus amicus n̄r dormit) et qz dicit lazarus signat ipso nomine a deo esse adiuuādum. p̄s. **Fac** me cū dñe signū i bono vt videāt q me oderunt: qm̄ tu dñe adiuuisti me et solatus es me. **Ex** hoc aut qz dicit: amicus? dicit adiuuādi voluntatem. qm̄ qz voluntas ē ad hoc qz adiuet amicus? qz amicōz ē idē velle et nolle **Eccā. vi.** **Amico** fidei nulla est cōpacō et non est digna ponderacō auri et argenti cōt̄i bonitatē fidei illius: dormit: qz em̄ qd nature est mors hoc ē cristo somn? qz ita de facili sicut a somno suscitant homines. ita de facili de morte p xpm̄ homines suscitant. vñ **Math. ix.** quando de morte suscitare vellet puellam dixit nō est mortua puella sed dormit. **Est** em̄ dormitio siue sonus

ligamentū sensuū in p̄mo sensu
tuo a quo sensus et motus in o
mia organa sensus et motus diffū
dit et iō dōmicio licet vitā ponat
in interioribus hec nō est vita in
si vegetabilis in quibusdā partibus
suis sicut in nutrire et augere sed
tamē immobilitas est vite sensi
bilis et motue de loco ad locum
qui motus vocatur p̄cessiuus et
ideo similitudo est mortis p̄ hoc
q̄ est stupor q̄dam sicut mors et
sicut epilepsia. Sicut autē ratio
obediēcialis remanet in organis
exterioribus ad vitā que fluit a p̄
mo sensituo recipiēdam in vigi
lia ita in corpe toto remanet rō
obediēcialis in mortuo ad vitā
que a p̄mo fonte viuūt recipiēdā
quā deus impauerit et ideo mors
ipsa dōmicio est q̄tum ad auto
re primū vite. p̄. Re. ij. Dñs mor
tificat et viuificat deducit ad infe
ros et reducit. Sap. xvi. Tu es
dñe qui vite et mortis habes p̄tā
tem. Ysa. xxvi. Exp̄giscimī q̄ ha
bitatis in puluere quia ros lucis
ros tuus et terram gigantū de
trahes in ruinā et hoc est q̄d seq̄t
(vado vt a somno exite eum) ac
si dicat hec est michi causa redi
tus nō vt vadā ad lapidātes si
cut vos putatis et ideo confidite q̄
nec modo ad malignātes vado
quos vos timeatis et tale facio si
gnum ex quo confunduntur et ma
lignari non audebunt. ps̄. Fac

in eam signum in bono vt vide
ant qui me oderūt et confidant.
(Dixerūt ergo discipuli eius) H̄
est ergo expectatio illūmācōis (do
mine) p̄fitetur dōminū qui curā
di habet p̄tātem et allegat signū
curācōis naturale vt nō sit opus
ire p̄pterea vt xp̄s curet ipsū q̄
vehemēter timuerūt illuc ire et ve
nire et hoc ē (si dōmicit ac) nō ml̄
tā angustiam patitur intus q̄
materialis magna febris et solue
ret sonum et induceret insōnita
tē. nūc autē somnū ligauit humi
dū nutrimentale et nutrit mēbra
et sic confortata digestiōe hūoris
et confortato corpe sanatur infir
mū et hoc modo istud discipuli in
ducit ac si dicat nō est periculosa
infirmitas et signa iam apparēt
conualescēcie nec oportet q̄ ea
nius iterum istius infirmitatis
occasione. vnde dōminū cum vellet
a labore recreari corpora discipu
lorum dixit Math. xxvi. Dormi
te iam et requiescite. psal. In pa
ce in idipsum dōmiciam et requie
scam. (dixerat autē ihesus: inten
dendo: de morte ei) quē dormire
dixerat Actuū septimo hec auz
dixisset obdormiuit in dño. psal
mista. Cum dederit dilectis suis
sonnum (Illi vero) scilicet disci
puli (putauerūt) adhuc carnales
existentes intencionem cristi in
verbiis suis nō confidentes (q̄ de
dōmicio somni natural' dicet)

Matth. xv. Adhuc et vos sine intellectu estis p̄. Cor. xiiij. Cū eē puulus loq̄bar vt puul? medita bar vt puul? sapiebā vt puul? (Tūc ergo dixit eis ih̄s manifeste) h̄ ē sine methaphora r̄cipit hic instructōis de morte ps̄ secūda. Et diuidit in tria qz p̄mo declarat mortuū r̄ qz ex hoc instruendi sūt discipuli ad veritatis intellectu. secūdo dicit qz nec adhuc inuenit p̄mptos ad eundū. t̄cio tāgit qualē venēs inuenit defūctum. dicit autē in p̄mo duo scz qz declarat lazarū mortuū r̄ ex hoc instruēdos discipulos ad intelligēdum. Dicit ergo (lazarus mortu? est) morte corpis. defūctus vita nature. ps̄. vos autē sic homines moriem̄. ij. Regū. xiiij. Omnes morimur r̄ quasi aq̄ dilabimur in terrā. (Et gaudeo p̄pter vos) hoc ē quūis mortuo p̄ cōpassionē adoleam tñ p̄pter vr̄az gaudeo edificacōez. Phil. ij. r̄ si p̄moloz sup̄ sacrificiū r̄ obsequium fidei vr̄e gaudeo r̄ congratulor om̄ibus vobis. Exo. xvij. letat? ē in om̄ibus vobis que fecit de? israhel gaudeo autē (vt credatis) h̄ est ad fidem instructōez habeat̄ r̄ accipiatis (qm̄ nō erā ibi) r̄ cum reuelo vobis absentia a nullo michi reuelata: incipiatis credē qz nichil me latet r̄ sic edificamini ad fidē mee dimitatis r̄ sic exponit glosa. Job. xliij. quia

scio qz om̄ia potes r̄ qz nulla te latet cogitacō: vel gaudeo: qz non eam ibi p̄t̄ vos vt videatis qd facit sp̄ualis hominis a me elongacō. ps̄. longe a pctōrib? sal? Illi em̄ qui a vita se elongāt moriuntur. Deut. iij. Vos qui adhētis dño viuitis vniūsi: vel p̄pter vos gaudeo: qz non eam ibi vt viso affectu meo ad resuscitacōez edificemini ad caritatē r̄ in secūda pt̄ate in miaculo edificemini ad fidem maiestatis. De p̄mo Prou. viij. Ego diligētes me diligo r̄ q̄ mane vigilat ad me inueniet me. De secūdo. Vester. xiiij. In dicōe tua cūcta sūt poita si decreueis saluaē nos otiuo liberabim̄. (S; eam? ad euz) vt loci approximacō in corpe meo ondat habitare deitate. aliter em̄ ita absēs vt p̄ns miraculū pficerem. Job. xiiij. ad eum veniem? r̄ mansione apud eū faciem? Deut. iij. nō est alia nacio tam gr̄adis q̄ h̄eat deos approximātes sibi sic domi n? deus nr̄ adest om̄ib? obsecraā om̄ib? nr̄is. (Dixit ergo thomas q̄ dicit didim?) hoc ē gemin? si ue dubius. qz q̄ in fide nō est solidatus semp̄ corde in duo cōtra dictoria geminat r̄ trepidat inf̄ duo neutri adherēs plene. h̄ semp̄ timens contrarium euentū. Iste enim pl? alijs solitus erat timere r̄ pl? in fide dubitabat r̄ ideo hūc describit ab eo quod i corde

pauebat tam p se et alijs loque-
bat dixit autē (ad discipulos.)
qz ppter reuerēciam ad xpm nō
dixit timēs rephēndi. (Eamus et
nos et moriamur cum eo) ac si di-
ceret satis non est qd ille mortuū ē
nisi et cū illo p manum psequēdū
moriamur et sic dixit ex timore et
hec est expositio Criso. et vera sim-
ilitudinē qz et Job. xx. dixit. Nisi vi-
dero in manibz eius locū clauoz
et mittam manū meam in latus
eius nō credam. Glō. tamē dicit
qd hoc dixit ex affectu. vñ dicit Ec-
ce verus amandū affectus vñ cum
amico viuere vel cū amico mori.
ij. Re. xviii. qz michi det vt ego
moriar p te. et hec est lectura Au-
gustini (venit itaqz ih̄s) hic tan-
git qualē defunctuz inuenit. vñ
itaqz ih̄s appropinquas p mise-
ricordiā Math. viij. Ego veniā
et curabo eū (et inuenit eū) nō tū
exterius q̄ interius in cōpassiōe
inuenit miser defunctū et fetentē
Deut. xxxij. Inuenit eum in loco
deserto ab omni bono derelictum.
in loco horrois in morte et vaste
solitudinis a scōroz societate (q̄
tūz dies iā in monumento habē-
tem) qz pmo die venit nūc? et
duobz sequētibz māsit ibidez et
die q̄to venit et isti sunt q̄tuor di-
es vt dicit Cris. Significāt au-
tē hij quatuor dies q̄tuor pecca-
ti aggrauacōes. scz cōsensu. ope-
ris. cōsuetudinis et blandimenti

quo p̄c̄s fouet in p̄c̄is que sūt
mors anime Job. iij. quare nō i
vulua mortuū sū egressus ex vte-
ro nō statim perijur except? geibo
cur lactat? vberibz? In vulua
em̄ mori est mori p p̄c̄m in cōsen-
su et delectacōe anq̄ p̄cedat i pu-
bliciū. mori egressum ex vtero est
deleri p̄c̄m in opere anteq̄ p̄oce-
dat ad cōsuetudinē. exceptū autē
gemibz mori p̄c̄m est peccatū de-
leri q̄n iam p cōsuetudinē et scan-
dalū excipit gemibus multoz.
lactari autē vberibz p̄sūp̄cōis
et desperacōis est blandiri sibi i
p̄c̄is. vel idō qz magna dei mise-
ricordia hoc indulgeat et hoc est
verbum p̄sūp̄cōis. vel idō qz
magna iusticia hoc nō indulge-
at et idō in dulcedine p̄c̄i sit re-
manendū. qz alia spes boni post
hāc vitā nō habeat et tunc q̄ter-
duan? est et fetet mortuū? hoc ego
est qd dicit (Erat autē bethaia)
hic incipit ps que ē de hui? mi-
raculi impetracōe Diuidit autem i
tres ptes In quaz p̄ma describi-
tur impetracō multitudinis In se-
cūda autē describit impetracōez
deuocō fidei ibi: martha ergo vt
audiuit: Tercō autē ponit ipetrā-
di modū ibi: ih̄s autē vt vidit
eā plorātem In p̄ma duo dicūt
scz locus vnde multe solēnes per-
sone venire poterāt ad impetrā-
dum miraculum et multitudo eo-
rum qui conuenerant. Dicit ergo

(Erat autē bethania) loc⁹ in q̄
defunct⁹ fuit (iuxta iherlīm) q̄ eāt
metropolis in q̄ multe erant p̄so
ne sollēnes. corā quib⁹ facere mi
raculū multū fuit vtile ad fidem
(quasi stadī⁹s quīdecā) stadīum
autē est octaua p̄s miliarī⁹. et iō
n̄ distabat ad duo miliaria pas
suum et erat valde p̄pinquū et ita
de facili etiā delicate p̄soe poterāt
uenire ad spectaculū Job. xij.
cognouit turba multa ex iudeis
quib⁹ illic esset et venerūt nō p̄p̄t
iherlīm t̄m. s̄vt lazary viderēt quē
fiscitauit ih̄s a mortuis. et hoc ē
quod sequit⁹ (Multi autē ex iudeis ve
nerāt) ab iherlīm et ab alijs vicinis
locis (ad mariā et marthā) so
roes de fūcti (vt consolarent⁹ eas de
fr̄e suo) Eccl. viij. ne desis plorā
tibus in consolacōez. nobiles enim
erant p̄sone et ideo plures cōuene
rūt Rō. xij. flete cum flētibus id
ip̄sū inuicē sentientes Job. xxxi.
quiescat vox tua a ploātu et ocu
li tui a lacrimis quia ē merces ope
ri tuo. Sic amici iob adixerant
sibi vt piter venirent et consolaren
tur eū Job. ij. (martha ergo vt
audiuit) describit h̄ deuocōez fi
dei ipetrāciū. p̄mo marthæ deide
marie ibi. Illa autē vt audiuit:
Deuocō marthæ describit⁹ in tri
bus. scz in occurſu. in fidēi profe
ctu. in sororis in adiutorū voca
cōe. dicit ergo: martha at. q̄ sēp
sedula in obsequio dñi fuit: vt

audiuit: facile em̄ audis quod desi
derat⁹ audiri Job. iij. vocē eius
quasi aure leuis audiui. iij. Re
xix. sibilus aure tenuis illi domi
n⁹. (quib⁹s venit) Agga. ij. Vei
et desiderat⁹ cunctis gentib⁹. (oc
currit ei) quia nichil est satis festi
num desideranti et ideo occurrit et i
troitu in domum non expectauit
Amos. iij. p̄parare in occursum
dñi dei tui isrl̄ (maria autē domi
sedebat) nesciēs quib⁹s in venien
do erat. quia soror fuit ita festia ad
occurrēduz quia hoc nō indicabat
sororiā p̄p̄ occurrerz. sedebat at
domi ne discursus eēt sibi cā laſci
uie sic fuerat et vt sequestrata a
tumultu meli⁹ verborū dñi mēo
riā habere posset vt ad aliā cōso
lacōem p̄ter quā in verbis dñi nō
habēt De p̄mo dicit Tren. iij. Se
debit solitari⁹ et tacēs quia leuabit
se sup se. De secūdo Gen. xxv. ia
cob vir simplex habitans in taberna
culo De tercio dicit Osee. ij. Ad
ducam eaz in solitudinē et ibi lo
quar ad cor eius Ihere. xxi. vsqz
quod delicijs dissolueris filia vagas
quod quirit em̄ in cōteplacōe Sap. viij.
Intrās in domū meā et quiescas
cū illa. nō em̄ habz amitudinē
quod iudic⁹ eius nec tediū conuersacō
illius (Dicit ergo martha et) h̄
ōnditur deuocō impetrāciū ha
bet autē tres pagīphos In q̄z
p̄mo ōnditur fides imperfecta quā ē
inap̄iēciū siue inap̄iēs. In scōa

oñditur fides p̄ficiens In tercio
fides p̄fecta ad impetranduz. In
p̄mo loz duo sunt In quoz pri
mo p̄p̄ditur fides p̄nc̄ie x̄pi mor
tem fr̄is excludentis. In secundo
fides etiā post mortē q̄d voluerit
impetrantis Dicit ergo (dñe si fu
isses hic) localiter p̄sens (frater
me? non fuisset mortu?) patz sic
dicit Criso? q̄ non sensit de eo
m̄ si sicut de viro s̄cto cui? p̄sen
cie no amentū nō approp̄quat
hoc signatū est Exo. xij. vbi p̄ns
fuit sanguis agni dixit nō finaz
p̄ulsorem ingredi domos v̄ras
Exo. ix. Sup̄ quē videntis thau
ne interficiatis q̄ si ita defendit si
gnuz x̄pi credebatur q̄ multo ma
gis defendēt p̄nc̄ia ih̄u x̄pi (sed
q̄ nunc scio) fidei certitudine q̄ ex
p̄mēt̄ p̄bacōe p̄ alia signa q̄ fe
cisti (q̄ q̄cunqz poposceris a deo
p̄rē: dabit tibi de?) attēde autez
q̄ modica adhuc i fide putabat
filū dei postulacōne indigere vt
p̄ns v̄tute p̄ficeret q̄d a seipso n̄
posset Heb. v. In om̄ib? exaudi
tus est p̄ sua reuerēcia. iij. Regū
tercō. Postula a me q̄d vis vt dē
tibi (Dicit illi ih̄s) ecce de fidei p̄
fectu q̄ duo dicuntur: excitacō scz
ad fidei p̄fectū q̄ fidei p̄fectio De
p̄mo dicit (resurgz frater tu?) p̄
ma Cor. xv. sicut in adam ōnes
moriūtur ita q̄ in x̄po ōnes viui
ficabūtur. Job. xiiij. lignuz hēt
spem si p̄asum fuerit q̄ emarcue

rit in terra trunc? eius ad odorez
aque germinabit. lignū autem
bomo p̄asus p̄ mortem q̄d ger
minat ad vitam ad odorem grē
dine q̄ p̄ aquā signatu (Dicit ei
martha) p̄ fidem resurrectōnis
excitata q̄ p̄ficiens (scio) fidei cer
titudine (q̄) cū alijs (resurget
in resurrectione) ōniū cōmū (in
nouissimo die) hui? mūdi Job.
xiiij. donec atterat celū non resur
get neqz euigilabit de sōno suo.
Job. xix. In nouissimo die de ter
ra surrectur? sū q̄. q̄ ē ac si dicaz
vt dicit glō. cōmunē resurrectōez
scio. de hac aut sū incerta (Dicit
ei ih̄s) s̄ tāgit de fide p̄fecta ad
impetrādū q̄ excitacō ad talē fidē
p̄mo ponit q̄ postea fides p̄fā de
scribit Dicit ergo in p̄mo q̄tuor
In quoz p̄mo cā p̄fā resurrecti
ōnis q̄ vite in x̄po eē d̄r In secun
do credēti hoc possibilitas ipetran
di resurrectōez mortuoz oñdit.
In tercio p̄mū talis fidei siḡt In
q̄rto marthe d̄fesus ad talē fidē
req̄rit. dicit ergo (Ego sū) p̄ cau
sā (resurrectō q̄ vita) s̄ ē sū cā re
surrectōis q̄ vite. i. Thess. iij. si ei
credi? q̄ ih̄s mor. ē q̄ resur. ita q̄
de? eos q̄ d̄r. p̄ ille. addu. auz eo.
Ido ei d̄r p̄mogenit? mortuoz
q̄ sua resurrectio in fide credita
causa est resurrectōnis mortuo
rum vt dicit Aug?. Ap̄c. p̄mo
P̄riogenitus mortuoz p̄iceps
regū terre. Sic etiā ē causa vite

Joh. x. ego veni vt vi. h. a. b.
(Et ois qui viuunt et credit in me)
Tangit hic fidei illi? p̄miū qz ei
iam p̄fca viuunt **Abba. ii.** Iust?
autem me? ex fide sua viuunt et cre
dit in me hoc est credēdo tendit in
me (nō morietur in eternū) qz et
si corporaliter morit̄ ad temp? nō
tantiē morit̄ sic vt in eternū mori
atur. Sic em̄ moriūtur damna
ti in eternū vt nūq̄ p̄moriātur.
Joh. viij. Si q̄s sermōez meuz
seruauerit nō gustabit mortē in
eternū. **Joh. iij.** vt ois q̄ credit in
ip̄so nō peat sed habeat vitā et
nam **Osee. xij.** de manu mortis
liberabo eos de morte redimā eos
(credis hoc?) elicit ad hāc p̄fca
etiam fidem et sensū cui fidei n̄l est
impossibile impetrare **Mar. ix.**
si potes credē omnia possibilia sūt
tibi **Mat. xvij.** si habueritis fi
dem sic granuz synapis et di. m.
huic tol. et mit. in mare et nichil
impossibile erit vobis (ait illi) s̄
in fide p̄fectam p̄bat et sensū iam
sufficiēt p̄ erudicōnem eleuata
(vtiqz dñe.) **Mat. xv.** O muli
er magna ē fides tua fiat tibi sic
petisti et explicat hāc fidē dicens
(ego credidi) firmiter credēs et
simpliciter cōfites (qz tu es) qui
in natura hūana lates (x̄ps) vn
ctōne deitatis vnct? (filius dei) a
p̄re natus an̄ om̄ia secula (q̄) na
tus ex muliere v̄gine fact? s̄ le
ge (in hūc mundū) visibilē (ve

nisti) p̄ carnis assumpcōez et hec
est fides p̄fca q̄ntū ad hunc arti
culū et ideo ipsa v̄lteri? ad fidem
nō instruit **Mat. xvi.** tu es cri
stus fili? dei viuunt et ideo sic petro
isti? cōfessionis dantur clauēs q̄
quas nō p̄ualent porte inferi. ita
claustra mortis q̄ defunctum de
tinebāt adūsus istaz fidē nichil
potuerūt. s̄ defunctum quē abso
buerāt reddiderūt. p̄s. Cōtruit
portas ereas et v̄ctes ferreos con
fregit. suscepit eos de via iniqui
tatis sue. (Et cum hec dixisset) ter
ciū ē in quo oñditur deuo cō. mar
thæ. qz nō sola voluit eē in cōsola
ciōe dei. s̄ et sororez vocat vt secū
consolet et hoc est: et cum hec di
xisset: apud dñm fideliter deponēs
sue fidei cōfessionē (abiit) a dño
vt etiā soror cōsolaretur (et voca
uit mariā) que domi sedebat (so
rorē suam) **Ysa. xl.** Loquimī ad
cor iherusalē et aduocate eaz **Apo
caliph. vlt.** qui audit dicat veni
(silēcio dicēs) qz nō decz muliēs
clamosas esse adhuc autē quia
iudei p̄ntes erant et nolunt vt au
dient ne p̄ eos p̄nc̄ia ihesu denū
ciaret **Ysa. xxx.** In silēcio et spe
e. f. v. **Tren. iij.** Bonum ē p̄sto
lari cum silēcio salutare dei (ma
gister adest) **Mala. iij.** ecce v̄ct
et quis poterit cogitare diē aduē
tus ei? (et vocat te) q̄uis enim
non sit scriptū tam ex impio dñm
intelligit marthæ eē inuictuz. qz

uoluit q̄ iudei infideles gaudio il-
lius uisitacōis intereēt uocati-
qz uocacōe dñi non erant digni.
Mala-iiij. Statim uēiet dñator
quē uos queritis qz ille uere ē do-
min⁹ q̄ uita et mortis habz p̄tātē
(**Illa autē ut audiuit**) Tangit
hic deuocōez marie. dicitur autē
hic tria. scz deuocō in occurrēdo.
cōpassio iudeoz in comitādo et fi-
des p̄fecta in adorādo. In p̄mo
duo sunt scz q̄ uelocit occurrat et
locū in quo occurrat describit di-
cit ergo **Illa maria** scz: ut audi-
uit: hoc ē post q̄ a martha nūciū
de uocacōe accepit (surrexit) a q̄
ete cōtemplacōis (āto) p̄ desiderij
uelocitatē. p̄s. **Viā mādatorū tu-
oz** uicur. cū di. cor in. p̄sa. xl. cur-
rent et nō laborabunt uolabunt
et nō deficient (et uenit ad eum)
Ysa. xxvi. Anima mea desidera-
uit te in nocte h̄ et spiritu meo in
precordijs meis de mane uigila-
bo ad te. p̄s. **Quā ueniā et appare-
bo** añ faciem dei mei. (Nōdū enī
ueneāt ih̄s i castellū) ut ex distā-
cia loci ubi occurrerūt p̄baretur
deuocō feminaz sanctarū (Sed
erat adhuc in illo loco) stans et
expectans (ubi ei occurrerat mar-
tha) p̄sal. **Inuenim⁹ eā i cāpis**
filue **Cant. ij.** ego flos campi in
latitudine enī cāpi extra iudeos
paganorū incolās se p̄signauit
uocatur. a pagis enim pagani
uocantur **Ideo eciā extra portam**

passus ē **Heb. xij.** **Ih̄s** ut facti-
ficaret p̄ suum sāguinē populuz
extra portam passus ē. exeam⁹ er-
go ad eum impropriū eius portā-
tes (iudei ergo qui erant cū ea in
domo) describitur hic comitācia
cōpacenciū et illi erant iudei uici-
ni et amici et cognati q̄a nobiles
erant qui uenerant ad domū eius
(et cōsolabantur eam) **Job. ij.**
Condixerant enī sibi ut panter
uēietes uisitarēt eum et cōsolare-
tur **Item. xix.** **Etiam merēcium cō-**
solator (cū uidissent maria) tri-
stem (qz cito surrexit et exijt) desi-
derio occurrēdi. p̄s. **Quis dabit**
michi p̄nas sicut colūbe et uola-
bo et requiescā. **p̄sa. lx.** q̄ sūt hij q̄
ut nubes uolāt et quasi colūbe ad
fenestras suas. qz feruenti deside-
rio om̄is uelocitas tarda uidetur
(seuti sunt eaz: maria: dicētes)
cōpaciendo et **Job. xxx.** **Flebam**
quondā sup eo qui afflidus fue-
rat (qz uadit ad monumentū ut
plorz ibi) **Gen. l.** **Sēcās ioseph**
p̄rēm suum eē mortuū ruit super
faciem eius flens et osculans euz
talem enim affectum uoluit deus
impendi sanctis patribus ut sci-
retur q̄ utilis fuit uita eorū cui⁹
p̄ruacō tanto luctu plorabatur
(**Maria ergo**) **magdalena** (a q̄
uēisset) extra castellū (ubi erat
ih̄s) expectās ad se uēietes sozo-
res oñdens fidei sue deuocōez (vi-
des cū cecidit ad pedes ei⁹) p̄na

ad ans eū in recognicōez sue di
uinitatis p̄. **Cor. xiiij.** Cades in
faciem p̄nunciavit q̄ vere de? in
vobis sit p̄s. **Adorabim?** in loco
vbi steterūt pedes ei? (q̄ dixit ei
dñe si fuisses hic) **Item** qd̄ dixit
martha eadē fidei simili deuocō
ne (frat̄ me? nō fuissz mortuus)
qm̄ p̄nā vite locū mors habe
re nō potest. p̄. **Cor. xv.** Absorp
ta est mors in victoria q̄ ē sēfus
ac si dicat aliqua indignitas no
stra tuā demeruit p̄nāam q̄ ideo
mors ingressuz ad nos habē po
tuit. qz p̄pter nostrz aliquod ma
lum meritū tu elongatus a nob̄
fuisti. **Tren. p̄.** **Idarco** ego plo
rans q̄ ocul? me? deducens lacri
mas. qz longe fact? ē a me cōso
latoz conūtens animā meā. (**Ihe
sus** ergo vt vidit.) **Tangit** hic
mod? quo impetratū est miracu
lum. tā ḡitur autē hic tria. com
passio plorāciū q̄ plangēciū de
functi amīcoz quib? cōpassus ē
dñs. edificatio astāciū. q̄ dispo
sicio loa sepulchri visi a dño. **In**
p̄mo loz dicit tria. lacrimacōez
ex passione. q̄stionem de loco se
pulchri ex suscitādi volūtate. q̄ fre
mitū q̄ turbacōez sui ipsi? ex mor
tis loz. **roē. dic̄ ego:** ih̄s ego vt vi
dit: affcū hūano qd̄ añ nouerat
ex dātatis v̄tute (eā plorātē) mā
riāq̄ eū diligebat q̄ iō diligebat
ab eo. **Luc. viij.** dimittūtur ei pec
cata multa qz dilexit multū (q̄ iu

beos) amicos eius (qui erāt euz
ea) i dolore (plorātes) **Gen. vi.**
tact? dolore cordis intrisec? **Osee**
xi. Penitudo mea turbata ē in
me (infremuit spū). **Infreme** spi
ritu ē fremere dolendo int? in spū
q̄ spaciendo **Gen. xlv.** nō se pote
rat vltra ctinere ioseph multis
corā astantib? . sic em̄ iste verus
ioseph humanū demōstrans af
fectum q̄ veraz natu: az possibilez
in luctu amīcoz **Gen. xlv.** Eleua
uitqz vocē cum fletu quā audie
rūt egipci om̄sqz dom? pharao
nis (q̄ turbauit semetip̄suz) qz
cōtra racōez in ipso null? motus
fuit q̄ ideo molestia eū nō viat. s̄
ipse in se turbacōez fieri voluit:
vt humanū oñderet affectuz ad
amicos **Gen. xliij.** cōmota q̄ppe
sūt viscēa ei? sup̄ fratre suo (q̄ di
xit vbi posuistis eū) iā incliatus
ad volūtatem suscitādi vt lumio
sos oculos dirigerz ad mortuuz
q̄ sic suscitaret eū **Ecc̄. xxiiij.** **In**
spiciā oñes dormiētes q̄ illumina
to oñes sperantes i dño **Mich.**
vij. Dum sedeo in tenebris dñs
lux mea ē. iram dñi portabo quo
niā peccavi ei. **Sic** vocauit ad p̄
mum in p̄ctis mortuuz **Gen. iij.**
dicens adā vbi es? audiui domi
ne vocem tuā q̄ timui eo qz nud?
eēni q̄ abscondi me quasi in spelū
ca sepultū (Dicunt ei) intercesso
res eius (dñe veni q̄ vide) veni p̄
compassionem accedens q̄ vide

tenebras misericordie subleuās **Exo.**
iiij. Videns vidi afflictōem popu-
li mei qui est in egipto et gemitū
eius audiui **Ysa.** **lxiiij.** Nunquā
sup hijs continebis te et tacebis
et affliges nos vehementer (Et
lacrimatus est ih̄s) **p̄s.** Fuerūt
michi lacrimae meae panes die ac
nocte. **Tren.** **p̄mo.** Plorās plora-
uit in nocte etc. **Luc.** **xix.** Videns
ciuitatem fleuit sup illam dicens.
quod si cognouisses et tu magis ei
ut dicit **Ihero.** Fleuit misericordiam
cōditionis humane quā mortem
amicū **Ihero.** **ix.** Quis dabit ca-
piti meo aquā et oculis meis fon-
tē lacrimarū et plorabo die ac no-
cte interfectos filie populi mei.
(Dixerūt ergo iudei) Tangit cir-
cūstanciā ex pietate sua edifica-
tōem **p̄mo** autē tangit edificati-
onē bonorū dicentiū (ecce quomō
amabat eum) hoc est quāta pie-
tate. hic est euerus amicitie affe-
ctus affligi in malis amicū **Osee**
xiiij. Diligaz eos spontaneē quā
auerfus est furor meus ab eis. **Jo-**
hā. **xv.** Vos dixi amicos quod que-
cūqz audiui a patre meo nota fe-
ci vobis (quā dā autē dixerūt ex ipsis)
minus bonū affectis circa fidē ma-
iestatis eius (nō poterat) **Glosa**
potuit sed noluit quod plus est mor-
tuum suscitare quā ne moreret fa-
cere. vñ etiā dubitādo p̄ modū
quāstionis hoc p̄ponunt et allegant
potētā ei⁹ in miraculis (hic qui

aperuit oculos cæci nati) **Jobā.**
ix. Ego in iudiciū veni in hunc
mundū ut qui nō vidēt videant
et qui vidēt cæci fiāt (facere) p̄ser-
uando a morte (ut et hic) scilicet
hic lazarus? (non moreret) min⁹
enī est p̄seruare euz a morte qui
vixit quā reddere et restituē mēbz
quod iam perijt et hoc mō carna-
les argumētabant qui virtutez
eius limitatā eē putabant et facili-
us facere quōd min⁹ est quā id quod
maius est et hic est error. vñ **Augu-**
stin⁹ qui voluit facere ut moe-
retur plus factum est ut mortu⁹
suscitaret per hoc enī p̄batur quod
euz quē amabat mori nō p̄misit
misi dispensatiue et mortuum su-
scitauit in declaratiōe in sue glorie
Osee. **xiiij.** O mors ero mors tuā
morsus tuus ero ferre (Ih̄s autē
rursus fremens in seipso) fremē-
bat extra sonum lugentis emit-
tens turbatur intus miseriaz cō-
ditionis humane considerans in
quā incidit ex peccato et rursus la-
crimatur que lacrimae de interio-
ribus ad exteriora prorumpūt.
Job **tercō.** tanquā inuidātis aque
sic rugitus meus. **ij.** **Regū.** **xviiij.**
Rex fleuit et sic loquebat vādes
absolon fili mi absolon quis mi-
chi det ut moriar p̄ te fili mi ab-
solon (venit ad monuītū) hac
motus misericordia et impulsus
et passione **Querit Criso.** quare nō
absēs curauit sic supra **Job.** **iiij.**

Filiū reguli rñdet qui absens cu
rasset nō constaret p ipsū factum
miraculū a ideo veniens a presēs
curauit. Et qđ dicit de filio reguli
hoc factū fuit ad erudiendā a ele
uandā ad fidē reguli incredulita
tem. **S**z adhuc obiāt. qz **Ysa**
ye. xliij. dicit. Non erit tristis ne
qz turbulētus. h ad hoc dicendū
ē sicut sepe rñsum ē q est tristitia
passio. a tristitia ppassio sicut di
ct **Iheronim⁹** ppassio ē que affi
ct naturā h nō abiāt racōnem a
hoc cecidit in xpm qui vere a ve
ram habuit naturā humanā. Ea
aut que passio ē alterat naturā
a abduat a ciat racōem a hoc in
xpm nō cecidit a de illa dictū **Ysa**
ye intelligit. **S**ed otra hoc itez
obiāt. qz h dicitur turbauit se
metipm. ergo videt q turbatus
fuit intus et nō est turbacō nisi
qn racio obnubilat. ergo racio a
luce sua abducta fuit. qz ōne qđ
turbatur quietē amittit a sereni
tatem. **A**d hoc aut iterū **h** **Ihe**
ronimū est dicendū q falsū suppo
nitur i obiectōne qz turbacō p
passio racōnis sermitatē non im
pedit nec abduat. **S**z afficit sen
sibile animā in sensū doloris vel
cōpassionis. **E**t si qñtur qre tūc
vocatur turbacō. dicendū q sere
nū sensibilis ē in cōtinua iocūdi
tate dulcedinis a affectio strarij
illā turbat sermitatē. **S**i autem
qñtur vtrū hoc turbacō ad racō

nem deuenit. dicendū q ad rōis
iudiciū deuenit a ad ordinē quia
nihil pter racōnis ordinē potuit
ēē in xpo. h affectus eius fuit i ra
cōne est in natura eius qđ erat
passibile a ex hoc nihil seqtur in
cōueniens. a qz a racōne ordina
ta fuit ideo dicit q semetipm se
ipsū turbauit hoc aut alibi a no
bis determinata fuit. **A**ttende aut
q pmo fremit a turbat. scđo dicit
q lacrimatur. a terco q iterū fre
mit h nō dicit q turbetur. pmo
em docet fremitū ad cordis cōpū
ctiōne a turbacōnem. **J**ob. ii.
Conuertimini ad me in toto cor
de vestro in ieiunio a fletu a plā
ctu. ecce fremit a scindite corda
vestra. ecce turbacō cōpunctiōis
scđo lacrimat ad delicti expiācō
nem a ablucōem. **P**s. Lauabo p
singulas noctes lectū meū lacri
mis meis stratū meū rigabo. ter
cio fremit ad indignacōem reliq
arum pcti. **A**bacuk. iij. **P**s. In
fremitu cōculcabis terrā hoc est
fumantē terrenitatem in vapore
peccati. **I**n furore hoc ē indigna
cōne cōtra peccatū obstupescies
mōtes hoc ē supbie tum oēs qb?
cōtemnitur pceptoz a pcepta. et
sic armatus cōtra peccatū venit
ad monumētū eius qui ē suscitā
dus. vñ glosa. **F**remas a tu in te
si vis reuiuiscere. attende etiā q
ter dñs fleuisse legit. **L**uc. xix. hu
per ciuitatez vanitatis fleuit. hic

sup lazari suscitacione. fleuit in
passione in sui sacrificij obla-
one p totu mundi redempcoe do-
cens nos deflere p dī occasione q̄
ē mūdi vana cōcupia. docēs nos
deflere p uacōem vite q̄ est vite
eterne p sepacōem a deo carēcia.
docens nos flere in deuocōe oraci-
onis cū offerim? deo spm̄ tribu-
latū. De p̄mo Lu. xix. vidēs dñs
ciuitatē iherl̄m fleuit sup illā p̄s.
Sup flumina babilōis illic se-
dim? a fleuim? q̄ū recordamur
sp̄o. De sc̄udo Job. xi. lacrima-
tus ē ilis Job. xvi. facies mea in-
tumuit a fletu a palpebre mee
caligauerūt. De tercio Heb. v.
In dieb? carnis sue p̄ces suppli-
cacoēs q̄ ad deum cū clamore va-
lido a lacrimis offerēs in om̄ib?
exaudit? ē p̄ sua reuerēcia. Ysaie
xxxviii. audiui oracōez tuā vidi
lacrimas tuas Osee. xii. fleuit a ro-
gauit cū Adhuc attēdēdū q̄ do-
min? tres mortuo? suscitauit vñū
i domo puellā. vñū i porta cītatis
corā turba filiū vidue. terciū i se-
pulchro q̄terduanū qd̄ fiḡt tria
gna p̄cōz. mortu? ei i domo fiḡ-
ficat p̄c̄m i cordis delcācōe a cō-
fū. mortu? at i porta cītatis fiḡ-
ficat p̄c̄m i ope qd̄ p organa sēs?
in scādalu p̄cedit p̄rimoz. terci-
us at fiḡficat p̄c̄m in cōsuetudie
qd̄ iā fetz a opp̄ssuz mole p̄dēra-
ta male cōsuetudis. De p̄. sap. xv
iij. a Exo. xii. neqz enī erat tom?

in q̄ n̄ iacerz mortu? De. ij. p̄sa. 3.
ruit p̄pls vir ad virz vñ? q̄sqz ad
p̄ximū suū De tercio dī i p̄s. sepl̄
chz patēs ē guttur eoz. Matth.
xxiii. siles sepl̄chris dealbatis q̄
foris vidētur tōib? speciosa. In-
tus aut̄ plena sūt oī spurācia q̄
ab oī p̄cō p̄t suscitae de? a potēs
ē grā dei. p̄sa. xxvi. viuet mortu-
tui int̄ fedi mei r̄surgēt. (Erat at̄
spelūca) tāgit hic sepl̄chri dispo-
sicōez. Qz at̄ dīc: erat at̄ spelūca:
ideo dīc ne suffossuz sepl̄chri
putaret in quo alius viui? subin-
trauerit vt sic sophisticū miracu-
luz crederet a q̄ dīc (a lapis)
grādis (supposit? a cō) ideo dīc ne
alius supi? lapide remoto subin-
trisse credat. spelūca aut̄ h̄ bara-
trū fiḡt desperacōis in eo q̄ sp̄ua-
liter ē mortu? Prou. xviii. impi?
cum in pfundū venerit p̄cōz cō-
tēmit. p̄sa. xxiii. Formido a fouea
a laqus sup te qui habitator es
terre formido cōscie ad apienduz
fouea baratuz desperacōis ad ab-
sorbendū. laq? vt? sentēcie fina-
lis ad in penis tenendū a lapis
superposit? vt expirare fetoz non
posset qui in morte spiritali ob-
duracōem signat cordis ad non
penitendū Tren. iij. Lapsa est in
lacum vita mea a posuerunt lapi-
dem sup me. ij. Re. xviii. Tumu-
lum lapidū posuerūt sup absalō
mortuū Heb. iij. vt nō obdure-
tur quis ex vobis fallacia peccati

Ps. Nolite obdurare corda v̄ra
(Ait ih̄s) hic tanguntur ea q̄ ad
huiusmodi faciūt p̄fectōem. di
uiditur autē hec ps̄ in quatuor
p̄tes. in quarū p̄ma oñditur qz
is q̄ fuscitandus est vere ē defūctus
et corruptus. in secūda p̄ponit̄ fu
scitandi modus. ibi. i. h̄us autē ele
uatis oculis. in tercia p̄mit̄ fuscita
tōis effectus. ibi. et statim p̄dicit. i.
q̄rta autē et vltima p̄mit̄ h̄us mira
culi fructus. ibi. multi ego ex iude
is et c. In p̄ma h̄arū tangunt̄ q̄tu
or sc̄z demonstratio defuncti fetidi
p̄ lapidis sublatōe et p̄us vide
at̄ corruptus et sic idē sciat̄ fuscita
tus et n̄ aliter. In secūdo p̄ suggesti
onē mart̄e oñditur eē corruptus
et ideo fetidus. In tercio oñditur i
h̄is maior gl̄a in v̄sa fuscitacō
ne. In quarto p̄mit̄ sublatō la
pidis vt̄ corruptus oñditur ad
miraculi commendacōem. di
cit̄ ergo (tolлите lapidē) vt̄ oñes
videāt fetidū mortuum et corrup
tū. ad hoc em̄ fetet̄ h̄m litterā vt̄
oñes corruptū oculata fide vide
rēt. h̄m autem misterium signi
ficat ablatōem obduracōis cor
dis qui a d̄no est fuscitandus. Eze
ch̄. xxxvi. auferaz a vobis cor la
pidē et dabo vob̄ cor carneū. hoc
eciā signat vt̄ dicit̄ gl̄o. on̄. vete
ris legis eē remouendū et grām
eē p̄dicandā. ij. Cor. iij. nō in ta
bulis lapideis s̄ in tabulis cordis
carnalibus. (Dicit̄ ei martha so

roz eius qui mortuus fuerat) s̄ di
cit̄ vt̄ oñdatur vt̄ illa defuncto ta
lia nequaquā dicerz nisi vera eēnt
(d̄ne iaz fetet) eo qz itus corrup
tus est (q̄druidan̄ ei ē) tātū ei
tēpus in terra calida magnā in
teriorz adducit corrupcōem. Inte
rioribus em̄ corruptis non ē pos
sibilitas aliq̄ ad vitā. qz interioā
sūt vasa vite et nō exteriora. in q̄
b̄ forte adhuc figurā mortuū te
nuerat. ysa. xiiij. Sic samie pollu
t̄ et obuolut̄. In mortuo at̄ spū
aliter signat fetor malū odorem
opimōis. Quadruidanū em̄ eē
est in delectacōe et cōsensu et cōple
ta volūtate que sūt vna dies mor
tis. secūda autē mala opacō. ter
cia vero in corrupcōe aliorū p̄pa
lacio. q̄rta autē cōsuetudin̄ ob
duracō. Jobel. ij. ascēdet fetor ei
et ascēdet putredo ei. Amos. iij.
Ascendere feci fetores v̄m et pu
tredinē castroz v̄rorum ad naēs
v̄ras et non estis reuerfi. hoc aut̄
dixit martha et nō maria qz acti
ue plus cōpetit curam habere iust̄
om̄is animaz q̄ contemplatiue.
(Dicit̄ ei ih̄s) Tercū est in quo
oñditur qz totū hoc ordinat̄ ad
gloriā dei manifestandā (nonne
dixi tibi) supra paz (qm̄ si credi
deris) q̄a nichil ē impossibile cre
dēt. Luc. xvij. et Mar. nono (vi
debis gloriā dei) qz hoc totūz or
diat̄ ad gloriā miraculi et hoc iō
volui p̄mū fieri. Jobanis. ix. vt̄

manifestetur opa dei in illo **Ecc̄i-
xxxvi.** Glorifica manū et brachiū
dextrū **Joh̄. i.** Vidim⁹ gloriā ei⁹
glam̄ q̄ h̄m̄ geit̄ a pr̄e (Tuler̄t
ego lapidē) vt̄ om̄ib⁹ dispositio
defūcti reuelaret̄ p̄s. Notū fecit
dñs sa. su. an. .g. re. iu. suā (Ihe-
sus at) h̄ sc̄do dic̄ fuscitādi mo-
dū. Dicūt̄ aut̄ duo. s. cōcordia
filij ad pr̄em in opib⁹ miraculo-
rū et vox h̄ns virtutē fuscitādi. Di-
cit̄ ego in p̄mo vox q̄tuor. oculo-
rū ei eleuacōe oñdit̄ q̄oia sua re-
fert̄ ad pr̄em. In sc̄do de h̄ qd̄
h̄m̄ h̄m̄anā naturā a pr̄e h̄z gr̄as
agit̄. In t̄cio c̄titudiez om̄i q̄ ope-
rari vult̄ faciēda oñdit̄. In q̄rto
finē hui⁹ graduarū actōis apit̄.
Dicit̄ ergo ih̄s autes̄ auctor salu-
tis (eleuatis ocul⁹) vt̄ se et sua ad
pr̄ez dirigē se oñderz (furfū di-)
in celū vt̄ oñderet̄ se in nullo cele-
stib⁹ obuiaē. **ij. palipo. xx.** Hoc
solum habem⁹ residui vt̄ oculos
nr̄os dirigamus ad te **Joh̄. xvi.**
Ad deū stillat̄ ocul⁹ meus **Dan. x.**
ij. Que flēs suspexit̄ ad dñm̄ eāt̄
ei cor ei⁹ fiducia h̄ns in dño (pa-
ter gr̄ias ago tibi) p̄. **Tessa. v.**
In om̄ib⁹ gr̄ias agite (qm̄ au-
disti me) **Heb. v.** In om̄ibus ex-
audit⁹ est p̄ sua reuerēcia. **Joh̄.**
ij. Pr̄ amat̄ filiū et om̄ia dedit̄ ei
in man⁹ et iō filiū semp̄ audiuit̄
qz̄ fili⁹ nō fecit̄ in ope redēp̄cōis
nisi qd̄ pr̄ p̄ordinauit̄ (Ego aut̄
sciēbā) ab et̄no (qz̄ semp̄ me au-

dis) et oñdit̄ miraculi c̄titudinē
oñdit̄ em̄ in h̄ q̄ non tm̄ habuit
pt̄atem faciēdi qd̄ volebat̄ h̄ etiā
sciām qd̄ factur⁹ esset̄ anq̄ facerz
Joh̄. vi. Ipse em̄ sciēbat̄ qd̄ eēt̄
factur⁹. **3.** p̄pter p̄plm̄ q̄ arāstat̄
dixi) apit̄ qre sic gr̄as agit̄ qz̄ ad
nr̄e fidei edificacōnem. **1.** **Joh̄. ij.**
Apud pr̄em aduocātū habem⁹
ih̄m̄ xp̄m̄ iustū et ipse ē p̄p̄iacō
p̄ p̄ctis nr̄is **Rō. viij.** Xps̄ ih̄s
q̄ est ad dexterā pr̄is q̄ etiā int̄-
p̄ nob̄ (vt̄ credāt) virtutē tuā i
me vidētes (qz̄ tu me misisti) ad
volūtātē tuā in mūdo pagendā
Ecc̄i. xxxvi. In asp̄cū nr̄o maḡi
cabeis in illis vt̄ m̄gnificēt̄ te sic
et nos cognouim⁹ te. **Ysa. xl.** Vi-
debit̄ om̄is caro p̄ter qd̄ os dñi
locuti est̄ **Luc. ij.** Videbit̄ ois
caro salutaē dei mei (h̄ cū dixiss̄)
hic ostēdit̄ vocē que fuscitādi h̄z
virtutē. Dicit̄ aut̄ (vocē m̄gna)
p̄cā? virtute q̄ clamoris int̄cō-
ne (clamauit) p̄s. **Laborauit̄ cla-
mās rauce facte sūt̄ fauces mee. h̄
vox d̄r̄ vox tube p̄. Thess. iij.** In
vocē arch̄ageliq̄ in tuba dei descē-
det̄ de c̄. et mor. q̄ in xp̄o sunt. et̄
(lazaē veni foās) Loq̄tur sic ad
viviū qz̄ ipse ē cui oia viuūt et cui
nō peūt̄ moriēdo corpa h̄ mutāt̄
in meli⁹ **Rō. iij.** Vocat̄ ea q̄ non
sūt̄ tanq̄ ea q̄ sūt̄ vocat̄ at̄ noiat̄
i signū gr̄e **Exo. xxxij.** T̄cipm̄ vo-
caui ex nom̄e. et̄. vocat̄ ad se in
signū familiaritatis et clemencie

Matth. xi. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. vocat extra claustrum sepulchri ut sciat se vocari ad libertatem. **Gal. v.** vos in libertate vocati estis. fratres inquit ne libertatem vestram in occasione detis carnis. sic ergo iam incipit impleri quod dixit **Ioh. v.** venit hora et nunc est quando omnes qui in monumentis sunt audient vocem filii dei etc. **Lu. vii.** adolescens tibi dico surge. **Matth. ix.** tabita cum hoc est puella surge. Obiciunt tamen hic ut dicit **Crisostomus** heretici arriani dicentes. quod non virtute propria sed virtute orationis suscitavit lazarus et sic inferior est pater a quo hoc impetrauit per orationem. **Sed** ad hoc respondet **Crisostomus** quod ex littera hoc ostenditur non esse verum. sed in oratione ostendit quod ad patrem sicut dictum est omnia dirigit et hoc patet quod nemo gratias agit de hoc quod adhuc non recepit. Christus autem hic ante miraculum gratias agit. adhuc autem nemo scit an orationem se exauditum esse. Christus autem ante orationem se esse exauditum dicit. adhuc autem nemo scit se semper fore exaudiendum et hoc etiam Christus hic dicit. patet ergo quod virtute propria suscitavit et ideo dicit. veni foras. non dicit rogo pater ut eius resuscites. sed ista fecit ut diximus ut se de corde patris in omnibus demonstraret. (Et statim perdidit) Tagitur hic miraculi quod fecit dominus effectus. dicitur autem

tria. scilicet quod perdidit. qualis perdidit. et quibus soluendus exhibetur. De primo dicit statim. quod sic dicit **Gregorius**. Nescit tarda res. molimur spiritus sancti gratia. in hoc enim differt miraculum ab eo quod paulatim fit per naturam. statim perdidit (qui mortuus fuerat) ad vocacionem domini. **Iob. xiiij.** Vocabis me et ego respondebo tui. o. ma. tu. po. dex. (ligatus pedes et manus in stipes) ut sciatur idem esse in eis de patientis quibus erat sepultus et ideo addit (et facies eius sudario erat ligata) quod signa cognoscebant quod eius sepeliebant. Spiritually autem quando dominus per gratiam suam hominem a morte suscitavit adhuc ligatus est ad penam expiationis. pedes autem sunt affectus et intellectus et horum ligamentum difficultatem significat cognoscendi verum et amandi siue volendi bonum. manus autem signant potestatem operandi opera virtutis et harum ligatio signat difficultatem ad opera virtutum. sudarium autem super caput signat velamen faciei anime ad contemplationem celestium. Iste enim sunt reliquie peccatorum in quibus homo est etiam postquam resurgit a peccato per vitam gratie remissionis peccatorum. **Proverb. v.** Fumibus peccatorum quisque restringitur. **Ysa. v.** Ve qui trahitis iniquitatem in funiculum vanitatis et vinculum plaustrum peccatorum. Huius difficultatis ligatus homo et permanens in peccato non dissolvitur

h̄ sententia fert̄ in eū qua dicit̄
Math. xxiij. Ligatis maib⁹ ⁊ pe
dibus picte eum in tenebras ex
teriores ibi erit fletus ⁊ stridor
dencū. Similit̄ sudariuz nō au
fertur a cordib⁹ eorū qui a peccō
nō resurgūt. **ij. Cor. iij.** velamen
est positū sup̄ cor eorū. **Heb. ix.** h̄
signante spūsando nō dum p̄pa
lata eē viam scōz (dicit̄ eis ih̄s)
discipulis suis quib⁹ in petro di
xit quodcūqz ligaueris sup̄ terrā
erit ac̄. **math. xvi.** (Soluite eū)
hoc est ministeriū sacerdotū xp̄s
enī a morte absoluit ligando ad
penam expiacois quā nō def̄mi
nauit. Sacerdotes at̄ ligāt ad pe
nā satisfactōis absoluētes a peā
pene qua ligatus ad eos prodijt
Math. xxi. soluite ⁊ adducite in
qz tamē nō soluūt aliquē nisi p̄
eum ligēt ad satisfactōem. qz per
satisfactōem in vsu bone opacio
ni⁹ soluūtur vincula difficultatū
ad opandū ⁊ intelligēdum ⁊ vo
lendū ⁊ contemlandū. ideo dicit̄
Ysa. xlv. vincū manū p̄gēt ⁊
te adorabūt teqz deprecabūt. p̄s.
Ad alligādos reges eorū in cōpe
dib⁹ ⁊ nobiles eorū in manū
ferreis. **Ferz** enī tomāt ⁊ similit̄
eciā pena satisfactōis iniuncta
a sac̄dote ⁊ qñ sacerdos ligat ali
quē illa pena statim absoluit eū
a pena difficultatum predictarū
hinc est qd̄ domin⁹. **Luce. xvij.** di
xit leprosis iam mūdatis. **Ite** on

dit̄ vos sacerdoti. ⁊ **Math. viij.**
Vade ostende te sacerdoti ⁊ offer
munus quod cōstituit moyses i
testimonium illis. **Beda** dicit̄ po
tuit ligamenta soluere qui mor
tuum suscitauit. h̄ p̄pter vinitatez
ecc̄ie ⁊ indiuiduā caritatez dixit
ministeris: soluite eum: quia sine
vinitate catholice fidei ⁊ caritate
sac̄ditati ecc̄iastice peccā nō soluū
tur (⁊ finite abire) liberum i vin
culis. tamen obediēcie catholice
ecclesie ne amplius peccet custo
ditum. **Luce. vij.** Fides tua te sal
uam fecit vade in pace. dixit aut̄
hoc ne putetur fantastice surrex̄
se. sed vere quādo libertatem sui
haberet ad opeā vite. psalmista
Laqueus cōtritus est ⁊ nos libe
rati sum⁹. (Multi ergo ex iudis)
Tangitur hic fructus miraculi
primo in deuotis ⁊ secundo in in
deuotis. dicit̄ ergo: multi ergo ex
iudeis: quia non omnes (qui ve
nerant ad mariam ⁊ martham)
sorores causa consolacōis (⁊ vi
derant) mirabilia (que fecit ih̄s)
Job nono. Qui facit magna et
inscrutabilia ⁊ mirabilia quo rū
nō est numerus (crediderunt in
eum) **Actuum. xiiij.** Crediderunt
quotquot erant p̄ordinati ad vi
tam eternam ⁊ istis signum fuit
causa salutis (Quidā autē ex ip
sis) iudeis inuidi ⁊ exploratores
existētes qui falsa simulacōe o so
lacois venerāt vt explorarēt xp̄s

quod sepe illuc venire consueuerat ipse
et discipuli Gal. ij. propter subintro-
ductos falsos fratres qui subintroierunt
ut exploraret libertatem nostram quam
habemus in christo ihesu (abierunt) in
via erroris (ad phariseos) ma-
lignos et inuidos (et dixerunt eis)
tristi vultu ac lacerato corde (quod
fecit illis) quia in hoc tam magifico fa-
cto multum confusi fuerunt et sic iu-
ta magnalia christi predicauerunt. **Ysa.**
xij. **N**otas facite in populis ad-
uentiones eius memetote qui ex-
cellsum est nomen eius (**Collegerunt**
ergo) **H**ic tangit persecutionem factam in
christum propter miraculum diuidit autem
hoc psalmus in quatuor partes in quarta
de infectione domini querit consilium et
consilium colligit in secunda autem
datur a capharnaum consilium et pro-
posito eorum satisfaciens et saluti omnium
expediens ibi: unde autem ex ipsis: in
tertia autem omnium unanimis con-
sensus fit ad consilium illud proficiendum
dum ibi: ab illo ergo die: in qua
ta et vltima parte ostenditur qualiter
studet proficere in opere quod malo con-
silio deliberauerunt ibi: querebant er-
go ihesum: **P**rima harum partium subdi-
uiditur in quatuor: in quarum prima
consilium colligitur in secunda con-
siliium in omnium consilio querit et ra-
tio quod de hoc sit ipsorum necessarium con-
siliium allegat in tertia ratio am-
plius obedientie populi ad christum
conuersi proponitur in quarta timor
quem ad romanos habebant deseri-

bitur **D**icit ergo: **Collegerunt** er-
go (pontifices) in quibus fuit auto-
ritatis preeminencia (et pharisei) qui
alios excellere signis religionis
ut ex zelo boni facere videretur.
Isti ergo collegerunt (consilium) con-
siliium a consilio dicitur: quia consiliati erant
in vno malo consilio **Ysa.** **viiij.** **I**n-
te consilium et dissipabit loquimini
verbum et non fiet: quia nobiscum de-
hoc consilium fuit synagoga sathanae.
Apo. **ij.** dicunt se iudeos esse et
non sunt: sed sunt synagoga sathanae.
Ecc. **xxi.** **S**tuppa collecta sy-
nagoga peccatorum. **ps.** **Non** gre-
gabo uentacula eorum de sanguinibus
(aduersus ihesum) **Act.** **iiij.**
Conuenerunt in ciuitate hac uere
aduersus sanctum puerum quem
uixisti ihesum et fecerunt in eum quemcumque
quod manus tua decreuit fieri. **psal.**
Quare fremuerunt gentes et popu-
li meditati sunt iamam (et dicebant)
querentes consilium **Gen.** **xlj.** **I**n con-
silio eorum non ueniat anima mea.
Ysa. **p.** **I**niqui sunt ceteri vestri
(quod facim?) ecce inquisicio mali
consilij in comunim proposita. est autem
uermum angustia dicere quod faciam
uel quid faciam? angustia autem
hoc puenit ex tribus. scilicet auaricia
quod lucrum in populo amittere timu-
erunt. unde ille auarus dixit **Luc.** **xij.**
quid faciam quia non habeo ubi repo-
nam fructus meos. **S**ecundo puenit
ex timore amittendi amministrationis
eorum officij et dignitatis. unde **Lu-**

xvi. dixit villic? iniquitatis vidēs
se eē destituēdū a ptate amistrō
mis rex dñi sui qd faciāz qz dñs
me? aufert a me villicacōez? **Ter**
cia puēit ex āgustia inuidie q̄ cu
sto in grā miraculoz florēt iudi
inuidēbāt **Actu. iij.** qd faciē?
vin frēs twib? istis qm̄ qdē notū
signū factuz ē p̄ eos omib? bitati
b? i iherlm̄ maifestū ē a nō possu
m? negare **Oib?** istis de caus? isti
stristati a stricti a āgustiatī dī
cūt qd faciē? ac si di. in glā isti?
nos a depaupati a destituti pro
prijs officijs a sine glā ap̄ d̄ twi
nes effā sum? **Sap. ij.** h̄ dixerūt
a errauerūt. excecavit ei illos ma
licia eoz. p̄s. defecerūt scrutantes
scrutumio (qz h̄ tō) rōnē p̄ponūt
q̄re necariū sit cōsiliū. qz h̄ tō (ml̄
ta fiḡ facit) quē in tāto miraclo
deū eē agnosce poterāt adhuc ex
cecari twiez vocāt. **ij.** **Thi. iij.** twi
nes corrupti mēte cū fidē naufragauē
t: multa fiḡ facit: ecce xpm̄
vere face fiḡ recognoscūt a iō p̄ i
uidiā q̄rūt occidē **Jo. iij.** **Nemo**
p̄t h̄c fiḡ fa. q̄ tu fa. nisi fu. d. cū
eo. ex h̄is em̄ signis credē debu
erūt a ipsi eoz cor de p̄ssio occisi
onē ipi? machinati sūt. **heb. ij.**
Cōtestate deo signis a portētis a
varijs v̄tutib? a sp̄ūscā distribu
cōib? h̄m suā volūtate (si dimittā
m? eū sic) libē p̄cedē miraculādo
a asiḡt h? p̄sistatī rō ex amī
sione lucra a dñacōis eoz in p̄lo

a hoc ē (ōnes credēt in eū) a aū
tētur a nob **Ih̄. xxxviii.** **Roga**
m? vt occidat homo iste. de indu
stria ei dissoluit man? viroz bel
landū q̄ remāserūt in cītate hac
a man? vniū p̄li loq̄m̄ ad eos
h̄ istos in corde āgustiauit qz illi
q̄ pugnauerāt p̄ eis loq̄m̄ xpo i
cipiebāt a ab eis recedebāt. **Jo.**
xij. videtis qz nichil p̄ficiam? ecce
mūd? totus p̄t? eū abijt (a veni
ent romāi) q̄ edidit p̄suerāt qz
nulla gēs sibi regē vel deū cōstitu
at sine autoitate ipoz (a tollēt)
in penā nrē p̄sūpcōis si in regnū
p̄ fauorē p̄li p̄ficiat (n̄m locū)
in quo nos dñamur (a gentē) q̄
nob mō obedit **Prou. xxix.** q̄ fiet
twiez cīto corrueta hoc fecm̄ ē istis
vt dicit **Aug?** qz occidēt xpm̄
ne locū a gētē amitterēt a ex ip̄o
p̄ tytiā a vespasianū romāos p̄
āpes a locū a gētē amiserūt **Qui.**
xxiiij. veniēt i trienb? de ytalīa a
supabūt assīrios v̄stabitqz he
breos a ad extremū eā ipi p̄dū
tur **Mat h̄. xxiiij.** **Ecce** relinqtur
vob dom? v̄ra dextra **Prou. x.** q̄ ti
met ipius veniēt sup eū desiderū
suū iustis dabit (vn? at ex ip̄s)
Tagit hic cōsiliū dacio in q̄ oēs
cordauerūt. dicit at h̄ t̄a: descri
p̄cio dātis. cōsiliū datū a dīna di
spōsicō ordināsvt talib? v̄b for
ret. dicit at: vn? at ex ip̄s singula
ris dignitatis a singularis astu
cie a singularis malicie **Eze. xxi.**

Tu autē pphane et impie dux israel cui? venit dies in tēpore iniquitatis p̄finita (cayphas noīe) qui inuestigator interpretat q̄ maior fuit astucie ad inuestigandum qualiter malū cōceptū p̄ficere. **Job. v.** Ecce hoc ut inuestigauim? ita est qd̄ auditū mente p̄tracta. ad hoc em̄ p̄posuit ut oīnes in cōmuni hoc mēte p̄ficiendū p̄tractarēt (cum esset pontifex am̄ illius) attēde qd̄ p̄mo cōstituit deus ut vn̄ esset sūmus pontifex. cui mortuo ali? succederet. sic legitur **Nūi. xx.** de eleazaro qui ipse aaron p̄mo et sūmo sacerdoti est s̄stituit. deinde crescēte ambitione eorū et nō sustinente p̄ncipatum vn̄ fecit dauid ut eēt viginti quatuor sūmi sacerdotes q̄ p̄ vices ministrarēt ne cōtēcio et scisma fieret int̄ eos sicut legitur. **p̄mi pali. xxiiij.** vbi sic legitur. **Diuisit eis dauid hoc est sadoch de filiis eleazari et abymelech de filiis p̄thamar s̄m vices suas in ministeriū. postea vero qm̄ reuertētes de captiuitate babilonica empti cū fecerūt sacerdotiū sic legitur. p̄ Mach. viij.** qd̄ alchimus ambiebat p̄ncipatum sacerdotij sūmi tūc emerūt a p̄tate publica sacerdotiū siue a regib? syrie siue a romanis et tūc emerūt ad tempus annuū vel plus s̄m qd̄ cū p̄tate p̄ angere potuerūt et tūc p̄pter cognacōem anas et cayphas sacerdo

cū empti am̄ ministrabant. qd̄ vn̄ erat socer alteri? et vn̄ vno āno et alter alio anno am̄ ministrabat lucy habētes cōe et cōsiliū faciētes in vn̄ āno ergo passio m̄ dō inimice p̄ncipabat cayphas et h̄ est qd̄ dicit: cum eēt pontifex am̄ illi? Dicit autē hoc trib? rācōibus quaz vn̄a p̄ma ē ut intelligat qd̄ ex hoc p̄mam vocē habuit in cōsilio et ideo p̄mū p̄posuit. secunda causa fuit qd̄ vox sua magis autētica fuit et facilius alios in cōsensū attraxit. **Osee. xiiij.** loquēte effraym hoc ē rege horroz inuasit isrl̄ et deliquit in baal. **Ecc̄. xiiij.** Diues locutus ē et oīnes tacerūt et verbum illius vsq; ad nubes p̄ducent. Tercia causa ē spūalis qd̄ p̄pter figurā qua pontificatus ei? pontificatū eccl̄ie figurabat. reuerēciā habuit p̄ntificat? synagoge apud deū q̄m̄ eēt symoniac? et ideo honore pontificij dedit ei de? p̄ferre talem sermōem qui significat? utilitatē passiois d̄m̄ce. vn̄ eccl̄ia. **Actu. xxiiij.** cū paulus sūmum sacerdotē se iubētem p̄cutē maledixisset excusabat maledictū p̄pter reuerēciam sacerdotij dicens nesciebā fr̄es qd̄ sūmus sacerdos esset. **Saul eccl̄ia p̄. Reg. xix.** p̄phetavit n̄ ex vite merito. s̄ p̄ reuerēciā regal? dignitatis ad quā vnctus fuit et hoc ē ergo qd̄ dicit: cum eēt pontifex am̄ illius: (dixit eis) malo quidē animo et

ignorās q̄ verba salutis ōnī p
ferrz (vos nescītis q̄c̄p̄ nec cogi
tatis) more sup̄boz alioz iuenta
vitupādo ānichilat p̄mo a tūc
suis influere conat̄ cōsiliū. **V**iaie
q̄nto. **v**e qui sapiētes estis i ocul
vris a corā vobis metep̄is prudē
tes. **I**tē. **xix**. **v**e qui p̄fundi estis
corde vt a dño abscondatis cōsili
um quoz sunt in tenebris op̄a
a dicunt quis nos videt. p̄uersa
est hęc cogitacio v̄ra. **p̄s**. Nescie
runt neq; intellexēnt in tenebris
ambulant (q̄ expedit vobis) id
est int̄cōm̄ vr̄e (vt vn̄ moriat̄
homo) qui vt dicebant ōnes cō
mouet a nobis auertit (p̄ po
pulo) qui moritur? a disperden
d̄ foret si iste p̄ficēt (a) sic mor
tuo illo (nō tota gens peat) per
romanos. **I**tere. **xi**. **S**up me co
gitauerūt dicētes. venite mittā
lignum i panes eius a eradam?
eum de terra viuencū a nom̄ ei?
nō memoret̄ amplius. **G**en. **xxxv**
ij. occidam? euz a videā? si p̄fint
illi somnia sua. que enī dixerūt p̄
phete de ip̄o somnia reputabant
(hęc autē nō dixit a semetip̄o)
verbū est euāgeliste ostendētis
q̄ etiā si mala int̄cōe hęc dixerūt
sp̄ū sanct̄? tamē in verbū p̄phete
cōsiliū inflexit a formauit. vnde
diat: hęc a semetip̄o: hęc ē a sp̄ū
p̄prio sue malignitatis: non di
xit: in ea verborz significacōne q̄
p̄tulit (sed cum eēt pontifex am

illius) ob reuerēciāz pontificat̄
p̄phetavit hęc est verba p̄phete
p̄tulit q̄uis inspiracōem p̄phete
caz nō accepit (q̄ ilhs) auto: sa
latis (morturus erat p̄ gēte) to
ta iudeorū ne originalis p̄cti rea
tu p̄iret. **ij**. **C**or. **v**. **P**ro ōnibus
mortuus est xp̄us vt qui sibi vi
uunt iam nō sibi uiuant. **h** ei qui
pro ip̄is mortu? est. **A**po. **p̄rio**
Dilexit nos a lauit nos a p̄ctis
nr̄is in sanguie suo (Et nō tū p̄
gente) illa iudeoz. **Ysa**. **xlj**. **P**a
ru? est michi vt resuscites michi
trib? iacob a feces isrl̄ conuerten
das dedi te in lucem gencauz vt
sis salus mea vsq; ad extremuz
terre a hęc est quod sequitur (h̄
vt filios dei) ōnes in toto mūdo
ad grāciam p̄destinacōis quos
deus in filios adopcōis formā
tos p̄uidit cōformes futuros
filio suo. **Rō**. **viii**. quos p̄destia
uit a p̄sciuit cōformes sicut p̄ma
ginis filij sui hōs a vocauit (qui
erant dispersi) in multos cultus
a in multos deos a diuersas vo
luntates a modos viuēdi (cōgre
garet in vnum) per fidem religi
onis cristiane. **psal**. **S**aluos fac
nos domine deus noster a cōgre
ga nos de nationibus vt confite
amur nomini tuo a gloriemur
in laude tua. **Ezechiel** tricesimo
sexto **T**ollā vos de gētib? a cōgre
gabo vos de tr̄si q̄b? dispersi estis
a addu. vos i ter. **v**. **I**h̄e. **xxij**.

Nō dicent vlttravinit dñs q̄ edu-
xit israhel de terra egipti. h̄vi. do.
q̄ a. a e. semen israhel de terra aq̄
lonis a de cundis f̄ris ad q̄s cie
erā eas illuc a habitabūt in ter-
ra sua **Joh. x.** alias oues h̄eo a c̄
Ysa. xi. Congregabit pfugos is-
rahel a dispersos iuda colligz a
quatuor plagis terre. hic out̄ q̄
stio a videtur q̄ capphas hoc co-
silio meruit ex quo nō a seipso h̄
a spūfācto h̄ dixit. **A**dhuc at̄ q̄a
cōsiliū hoc vtile fuit ad totū mū-
di salutē. **Q**uerit etiā vltter? in
quo genere p̄phetie iste p̄phavit
iste em̄ nō habuit visionē sēfibi-
lem. q̄ illa in littera fuissz expref-
sa. nec habuit visionē ymagia-
riam p̄pter eandē racōem. visioez
autē intellectualē penit? nullam
habuit. q̄ nesciuit q̄ verba eius
ad mundi salutē vtilia fuerunt a
sic videt q̄ nullo modo p̄phavit
Ad hoc dicendū q̄ iste peccavit
tale dāto cōsiliū q̄ verba q̄ pro-
tulit ad duo referri poterāt a du-
as causa? habebāt veritatis. vna
erat q̄ expediebat ad maliciā iu-
deoz cōsequendā a ad tollendā oc-
casionē iudeorum p̄pter quam
romani si vellent possent tollere
locum a gentē sic supra verba il-
la expofita sūt. secūda erat q̄ ad
salutē mundi expediebat sic ver-
ba illa euāgelista expofuit. **C**ap-
phas autē in sensu a intecōe pri-
ma ista verba p̄tulit a ideo pecca-

uit. **A**d aliud dicendū q̄ vtilitate
redēp̄cōis in verb̄ illis capphas
nō intellexit nec intendit. **A**d id
q̄ vltter? q̄ntur: dicendū q̄ cap-
phas p̄phetavit a tamē p̄pha n̄
fuit in aliquo genere p̄phetie sic
p̄bat obiectō. h̄ habuit aduz p̄-
phete in annūciādo grāciam fu-
turam a ideo sicut lingue afine
balaam moto: fuit spūfāctus
q̄n̄ voluit vt annūciaret de futu-
ra grā ita linguā istū? mouit ad
v̄ba que p̄nūciaret de grā redēp̄-
cōis a talis p̄pheta q̄ nichil ispi-
racōis vel visiois habet p̄pha
vocatur stult? a insan? **Osee. ix.**
Sūtote israhel p̄pheta stultū in-
sanū vilem spūalem p̄pter multi-
tudinē iniquitatis a demēcie. deus
em̄ sepe vtatur malis actib? h̄oz
in bonū a ita fecit hic sic balaam
Nūi. xxiij. libēter populo maledi-
xissz verbis suis q̄ de? sēp̄ p̄ter fu-
am intencōez ad bonum inflexit
Nūi. xxiij. **N**ō potero immutāe
verbū dñi dēi mei vsqz em̄ ad lin-
guā in talib? operatur spūfāctus
a nō opatur ad sensū vel ymagi-
nacōez vel intellectū a ideo nō sūt
p̄phete q̄uis p̄phetent. p̄. **L**in-
gua mea calam? scribe velociter
scribētis. **(A**b illo ergo die) **E**cce
cōsensus in cōsiliū: ab illo ergo
die: q̄ datū est cōsiliū a cōsensus
in ipfū (cogitauerūt) vias quere-
tes (vt interficerēt eū) añ q̄dem
etiā cogitauerāt. h̄ nō vnāminis

cōsenserāt h̄ mō onīs cogitauerūt
a vias ad hoc q̄sierūt **Ysa. viij.**
Oia que loq̄tur p̄plus iste coniu-
ratio est **V**nde a dñs improperat
p̄ncipibus totū malū qd̄ fecit po-
pul⁹. **Jere. xxij.** **S**i stetit in
cōsilio meo a v̄ba mea nota fecit
sent p̄plo meo: auertisse vtiq; po-
pulū a via sua mala a cogitaci-
onib⁹ suis pessimis (il̄s ergo iā
nō palā) h̄ est sc̄dm̄ istius ptis
in quo nos exēplo suo nos docet
xp̄s q̄ in p̄sonali p̄secutione de-
clinem⁹ rabiē furenciū cōtra nos
q̄n̄ grex nō querit **E**t dicit tria sc̄z
xp̄i occultacōem. xp̄i declinacōnē
a discipuloz cōsolacionē. **D**icit er-
go il̄s ergo iā dato cōsilio: nō
palā apud iudeos: illos q̄ cōsen-
serūt illis (ābulabat) **I**n figura
hui⁹ **Josue. ij.** legit q̄ raab fecit
ascēdere viros nūcios dei in sola-
riū dom⁹ sue a abscondit eos **Ysa.**
ie. xvi. **A**bsconde fugientes a va-
gos ne p̄das (h̄ abijt i regiōez)
vbi amicos hūit (iuxta desertū)
vbi nō eāt frequēcia infidancū
p̄. **Re. xxij.** **T**u infidialis anime
mee vt auferas eā (in ciuitatez q̄
dicitur effrē) vel effrata sc̄dm̄ **Cri-**
stost. qz ab vbertate fr̄e locus no-
mē accepit. qz effrem vel effrata
frugifera vocatur. **I**bi enī crist⁹
verbo pauit incolas a facile cum
tanta multitudine discipuloz cor-
poralē pastū inuenit (a ibi mora-
batur) ad temp⁹ (cum discipul⁹

fuis) quos desolatos in tribula-
ciōe dimittere noluit p̄. **Re. xxij.**
Couenerūt ad d̄ auid om̄es qui
erāt amaro aio a opp̄siere aliē
no a factus est eis princeps **Ysa.**
vij. **E**cce ego a pueri mei q̄s mi-
chi dedit dñs (proximū aut̄ erat
pascha) **I**ncipit hic quarta ps
i qua ostēditur qualiter hoc qd̄
diffinitū erat cōsilio p̄ficere cona-
ti sunt. **D**icit autē tria tēporis sc̄z
oportunitatē. iudeoz machina-
onē a malicie autoitatē. **D**icit er-
go proximū erat autē pascha iu-
deoz: qd̄ quartadecia aprilis ad
vesperū celebrabatur **D**icit autē
(iudeoz) ad d̄iam pasche xp̄ia-
noz qd̄ non semp̄ illo die celebri-
tur **Math. xxvij.** **S**atis qz post
biduū pascha fiet a filius homi-
nis tradet vt crucifigat. **H**ec er-
go solēntas pasche fuit p̄xima
q̄n̄ iam h̄ies ascendere ad festū
incepūt a hoc est qd̄ sequitur (a
ascēderūt multi iherosolimā) p̄s
Illuc enim ascēderūt tribus tri-
bus dñi. a c̄ (De regiōe illa) vbi
morabat̄ domin⁹ ih̄sus (āte pa-
scha) hoc est ante festum sole-
nitatis forte per octo dies vel plu-
res (vt sanctificarēt) hoc est mū-
darēt (seipsos) ante festū vt pu-
rificati festum possent celebrare
nullus enim immundus pascha
comedere audebat **N**umci nono
Homo qui fuerit immundus su-
per animam vel qui fuit in via

faciet phasē mēse scdo et iō p̄ue
niebant festū vt mūdātā an̄ in fe
sto apparerēt et int̄ illos q̄rebat̄
ih̄s et discipuli ei? qz sciebat q̄
ip̄e p̄cipue mūdus iter alios ap
pare solebat. et hoc ē qd̄ sequit̄
(Querebāt ego) inter illos ante
festū ascendētes (ih̄m) vt occide
rent: festis sanguinē innocentē
miscere cogitātes vt impleret̄ qd̄
dicit̄ **Thobie. ij.** Dies festi vestri
cōuertētur in lamētacionem et lu
dū. vñ **Crisp.** Hīj venerāt in exte
riorib? se mūdare et interiorib?
se p̄ homicidiū et sanguinē se coi
quinaē. et hoc ē qd̄ dicit̄: Quere
bant ergo: vt inuentū tenerēt et
vt occiderent nō vt inuēto crede
rent et inuentū seq̄rēt. et ideo de
talibus dicit̄ **Ysaie. lxvi.** Qui im
molat bouē q̄i qui interficiat viz
q̄ mactat pec? q̄si q̄ excrebrat ca
nē. q̄ offert oblatiōem q̄i q̄ sāgui
nē hūilū offerat. q̄ recordat̄ thuris
q̄si q̄ b̄ndicit̄ p̄dolo. **There. xi. nū**
qd̄ carnes sc̄e auferent malicias
tuas a te in q̄bus gloriata es. sic
ergo querebāt ih̄m. **Reg. xix.**
Ego relictus sū solus et q̄rūt aiāz
meā (Et colloq̄bant̄ ad inuicēz
in templo stantes) in q̄ debebāt
liberari etiā nocētes: tractabāt ibi
de occasione innocētis. **Math. xxi.**
domus mea domus orōnis vocabi
tur. vos aut̄ fecistis illā speluncā
latronū. **Ysaie. i. man?** v̄re san
guine plene sūt et p̄cedit cū extē

tertis manus v̄rās nō exaudia.
(Quid putatis qz non venit ad
diem festū) ita int̄ se tractabāt.
Erat enī consuet? qz an̄ alios t̄p̄
tam p̄uenit vt prodesz de longe
venietibus q̄ ante festū ad festū
p̄perabāt. Et hoc ē qd̄ dicit̄: qz
nō venit: hoc ē qz non p̄uenit sic
alia festa p̄ueniē shueuerat vole
bant enī ante festū anq̄ conueni
ret populus x̄pm occidisse. **Vnde**
Math. xxvi. dixerūt nō in die fe
sto ne forte tumult? fierz i popu
lo. **Proverb. i.** venite insidiemur
sāguini abscondam? tendiculas
cōi in fontē frustra deglucaamus
eū sic infern? viuente. et integrū
q̄si descēdente in lacū (dederāt enī
pontifices et pharisei mādātū) et
in hoc habebāt autoritatē vt q̄li
bet apprehēderz eum sicut saul de
dauid. **i. Regū. xxij.** et sic amā de
marдохeo. **Hester. iij.** (vt q̄cū
qz agnouerit vbi sit) quia time
bāt: qz in aliā formā arte migro
mātica se t̄nsformaret. et sic eua
deret. **Math. xxvi.** quēcūqz oscu
lat? fuero ip̄e ē tenete eū et duāte
caute (idic? p̄tāi publice (vt ap
prehēdāt eū) mistri publice p̄tā
tis. **i. Regū. xxiij.** considerate et vide
te omnia latibula in q̄bus abscon
ditur qz si in terrā se obstruxerit
p̄scrutaboz eū in cūctis milib? iu
da. **Reg. xvij.** nō est gēs aut
regnū in quo nō miserit achab
te requirens.